

REPUBLIKA

ROK 1926 PIĄTEK 17 WRZEŚNIA 1926 r.

NUMER POJEDYNCZY 20 GROSZY

258

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: PIOTRKOWSKA 49.
GODZINY PRZYJĘĆ REDAKCJI 6-7 POPOŁUDNIU

WYDANIE PORANNE.

TELEFONY REDAKCJI: 27-24, 36-43, 36-44.
TELEFON ADMINISTRACJI: 22-14

Wybór Polski do rady Ligi.

Otrzymaliśmy miejsce niestałe na okres trzyletni z prawem ponownej obieralności.

Zwycięstwo Polski w Genewie wywarło ogromne wrażenie w całym świecie.

(Telegram własny „Republiki“ od naszego genewskiego korespondenta).

Posiedzenie nowo- obranej rady Ligi.

Genewa, 16 września.

Publiczne posiedzenie rady Ligi narodów rozpoczęło się o godz. 6 po poł. pod przewodnictwem Benesa, który wygłosił powitalne przemówienie pod adresem nowych członków Ligi, szczególności pod adresem Niemiec. Minister spraw zagranicznych Rzeszy Stresemann zrzekł się przypadającego mu zgodnie z regulaminem przewodniczenia. Benes zakończył swe przemówienie nadzieją, że Magna Charta Libertatum zostanie w końcu utrzymana. Następnie przystąpiono do porządku dziennego i delegat włoski Scialoja wygłosił referat w sprawie organizacji międzynarodowej Ligi narodów, dotyczącej żywiołowych katastrof.

Delegat polski zasiada w radzie Ligi narodów pomiędzy delegatami San-Salvadora i Kolumbii.

Przemówienie min. Zaleskiego.

Genewa, 16 września.

Dziś o godz. 4 po południu minister Zaleski przyjął u siebie członków delegacji polskiej i przedstawicieli prasy polskiej, przy czym wygłosił do zebranych przemówienie w głównych zarysach następującej treści:

Na wstępie minister Zaleski podkreślił, że nie należy zapominać o tem, że Polska nie rzekła się stałego miejsca w radzie Ligi. Odpowiednie zastrzeżenie zostało w tej mierze zrobione i figuruje w protokole komisji reorganizacji rady Ligi. Postulat równoczesnego wejścia Polski i Niemiec do rady Ligi został efektywnie zrealizowany. Nie odbyło się ani jedno posiedzenie rady Ligi z udziałem Niemiec a bez udziału Polski. Dla zrealizowania tego dezyderatu Polski zmieniona została dotychczasowa procedura wyborów na zgromadzeniu, ustala na kilkuletnią praktykę.

Wybór Polski, jako jedynego państwa reelekcyjnego, jest podkreśleniem specjalnej roli Polski w świecie i wielkie to zwycięstwo, jakie Polska odniosła dzisiaj, mówił dalej p. minister Zaleski, nakłada na nasz kraj bardzo poważne obowiązki. Z jednej strony dano Polsce możliwość bronięcia jej interesów w radzie Ligi, z drugiej zaś włożono na nią obowiązek czuwania, jako państwa szczególnie do tego powołanego, nad porządkiem świata oraz nad rozwojem i ugruntowaniem idei pokoju, której służyc powinna Liga narodów.

Mam nadzieję, że tak jak rząd obecny który zdecydowany jest ze wszystkich sił wzmocnić idee pokoju w Europie, tak też i opinia polska, a w szczególności jej najsilniejsza i najżywsza wyrazielca, prasa, zrozumie głębokie znaczenie dnia dzisiejszego.

Po ministrze Zaleskim przemawiał senator Posner, który podkreślił historyczne znaczenie dnia dzisiejszego dla Polski wzywając ministrów Zaleskiego do sukcesu, związanego nazawsze z jego imieniem.

Czterdzieści cztery głosy za Polską.

Jak odbywało się głosowanie?

Genewa, 16 września.

Dzień dzisiejszy śmiało uważać należy, jako punkt kulminacyjny obrad genewskich.

Choć posiedzenie plenarne, na którym miały się odbyć wybory do rady Ligi wyznaczone było na 10 min. 15 już o godzinie 9-ej panował w sali Reformacji ogromny ruch.

Dziennikarze szczerze zapełnili galerję, oczekując na rozpoczęcie wyborów. Posiedzenie jednak rozpoczęło się z 35 minutowym opóźnieniem.

Przewodniczący Ninzic jeszcze raz zakomunikował w jaki sposób odbędą się wybory i wezwał delegatów do składania kartek do urny wyborczej.

Rezultat końcowy wyborów był następujący:

Miejsca niestałe na okres trzyletni w radzie miały:

POLSKA (44 GŁOSY), CHILI (41 GŁOSÓW), KOLUMBIJA (30 GŁOSÓW).
Na okres dwuletni: Kolumbja (47 głosów), Holandia (47 głosów), Chiny (34 głosy).

Na okres jednoroczny: Belgja, San Salvador i Czechosłowacja.

POLSKA BYŁA JEDYNYM PAŃSTWEM, KTÓRE ZGŁOSIŁO SWOJĄ KANDYDATURĘ do PONOWNEJ OBIERALNOŚCI. Wobec tego wybory, które odbyły się w tej sprawie dotyczyły tylko Polski, zgodnie z regulaminem wyborów, przyjętym przez zgromadzenie plenarne, które przed głosowaniem przewiduje zgłoszenie kandydatur. Polska otrzymała na ogólną liczbę 48 głosów — 36. Delegat Afryki południowej był nieobecny podczas głosowania. 4 głosy były nieważne i nie zostały zaliczone, 8 głosów wypowiedziało się przeciw ponownemu obiorowi Polski. Z wyniku głosowania widać, że wybór Polski był za pewniony nawet gdyby białe kartki zostały zaliczone do ogólnej ilości głosów ponieważ i w tym wypadku Polska otrzymałaby 2/3 wymaganych głosów. Prócz Polski żadne inne państwo nie zgłosiło kandydatury, pomimo nacisku wywieranego przez delegację niemiecką na Belgję, aby stanęła do wyboru. Po głosowaniu Ninzic oświadczył, iż Polska została nznana przepisana większością 2/3 głosów, jako posiadająca prawo ponownej obieralności po upływie kadencji.

Wybór Polski z prawem ponownej wybieralności taką większością głosów wywołał kolosalne wrażenie w kołach politycznych.

Nawet ze strony państw, które głosowały przeciw Polsce dawano do zrozumienia, że uczyniły to tylko ze względów formalnych i że uważają wybór Polski za słuszny i zasłużony.

Dr. LASZCZ.

Rząd uwzględni postulaty żydów

Narada posłów „Koła żydowskiego“ z premierem.

Sprawozdawca parlamentarny „Republiki“ (B) telefonuje:

Prezydium koła żydowskiego, w osobach posłów Hartgłasa, Farbsteina i Kirschauma odbyło wczoraj dłuższą konferencję na temat licznych postulatów żydowskich.

Jak brzmi komunikat prezydium tego premier ustosunkował się do nich z

wielką przychylnością i oświadczył, że rząd rozważa szczegółowo kwestję mniejszości i komitet polityczny rady ministrów w najbliższym czasie poweźmie ostateczne decyzje.

Wśród decyzji będzie również cofnięty tajny, okólnik ministra St. Grabkiego o „numerus clausus“ na wyższych uczelniach

Posłowie na sejm

przyjmowani będą przez ministrów w każdej chwili.

Wobec coraz częstszych skarg, że poszczególni ministrowie odmawiają znieuważonych powodów udzielenia audiencji posłom na sejm premier Baranowski wydał w dniu wczorajszym okólnik

polecający poszczególnym ministrów skorygowanie tego stosunku.

Premier zwrócił uwagę że prezydium klubów poselskich i delegowanych przez kluby posłów należy przyjmować w każdej chwili.

Stresemann zadowolony.

Genewa, 16 września.

Stresemann zapytany o stanowisko swoje wobec dokonanych wyborów do Rady Ligi Polski, odpowiedział, iż jest zadowolony z wyboru i ma nadzieję, że Rada Ligi Narodów w tym składzie będzie dobrze pracowała.

Niemcy głosowały za Polską.

Berlin, 16 września.

„Deutsche Tageszeitung“, opisując przebieg dzisiejszego zgromadzenia Ligi, podaje, że Briand i Chamberlain z uśmiechem śledzili przebieg głosowania, ponieważ zgóry znali rezultaty. Ze wszystkich stron gratulowano delegacji polskiej.

„Germania“ zaznacza, że powszechnie przypisuje się, iż Niemcy oddali swój głos za Polską. Fakt ten podkreślają w kołach zbliżonych do Ligi narodów z dużym zadowoleniem.

Moralne zwycięstwo Polski.

Berlin, 16 września.

Korespondent genewski „Berliner Tageblattu“ donosi, że Polska, osiągając liczbę 45 gł. za wejściem do rady ligi narodów, dokonała moralnego zwycięstwa.

Korespondent „Berliner Tageblattu“ stwierdza, iż aczkolwiek głosowanie było tajnym, dowiaduje się, iż Niemcy głosowały za przyjęciem Polski do rady przy czym pismo wyraża zadowolenie, iż ułatwi to współpracę z Polską.

Natomiast nacjonalistyczny „Berliner Allgemeine Zeitung“ daje wyraz na wyższemu oburzeniu, iż Polska została jednak wybrana do rady, stwierdzając iż Polska skorzysta przy każdej sposobności z prawa weta, dla zaszkodzenia interesom Niemiec.

Berlin, 16 września.

(ATE). Charakterystycznym jest, że prasa lewicowa przede wszystkim „Vorwärts“ a nawet prasa demokratyczna i centrowa, jak „Germania“ przyjęły wybór Polski dość spokojnie. „Vorwärts“ podaje nawet pogłoskę, że Niemcy głosowały za Polską i tylko w sprawie ponownej obieralności rzuciły białą kartkę. „Germania“ podkreśla że wybór Polski przyjęty został przez prasę nacjonalistyczną z wielkim krzykiem oburzenia. Dziennik uważa, że Polska i mała ententa nie tworzą niebezpieczeństwa dla Niemiec.

Sejm będzie zamknięty w listopadzie na podstawie dekretu prezydenta Rzeczypospolitej Rząd uzyska wtedy niczem nieskrępowaną władzę.

(Specjalna służba parlamentarna „Republiki“).

Sprawozdawca parlamentarny „Republiki“ (B) telefonuje:

Marszałek sejmu Rataj przyjął wczoraj sekretarza angielskiej „Labour Party“ najbliższego współpracownika Mac Donalda i posła do izby gmin p. Daltona.

Następnie przeszło dwugodzinną konferencję odbył z marszałkiem Ratajem premier Bartel.

Jak się dowiadujemy na konferencji tej omówione zostały szczegóły programu najbliższej sesji sejmowej.

Ustalono również wszystkie szczegóły uchwalenia prawozorjum budżetowego.

Sesja potrwa bardzo krótko, nie dłużej niż tydzień.

Następnie zaś ukaże się na podstawie zmienionych przepisów konstytucji dekret prezydenta zamykający sejm, aż do końca listopada.

Stanie się to poraz pierwszy w dziejach państwowości Polski, a posiada znaczenie całkiem szczególne.

Obecny sejm nawet nie obradując znajduje się tylko na wakacjach i pracach instytucji funkcjonującej, wtedy natomiast gdy ukaże się dekret przez zamykający sejm sama instytucja jest wyłączona z działalności państwowej.

RZĄD BĘDZIE MIAŁ WÓWCZAS ABSOLUTNĄ SWOBODĘ DZIAŁANIA co w połączeniu z ustawą o pełnomocnictwach, która oczywiście przez cały

czas obowiązuje będzie dawało mu władzę nieomal niczem nieskrępowaną władzę.

▲

Opuszczającego gabinet marszałka Rataja premiera Bartla, zagadnął wasz korespondent o treści rozmowy z marszałkiem.

Oprócz załatwienia prawozorjum budżetowego — odpowiedział premier — prosiłem marszałka aby sejm zechciał ratyfikować podczas rozpoczynającej się w poniedziałek krótkiej sesji zawarty ostatnio traktat polsko-rumuński.

Następnie rząd w spokoju poświęci się pracy.

Działalność p. Grabskiego

będzie tematem dyskusji na plenum sejmu.

Sprawozdawca parlamentarny „Republiki“ (B) telefonuje:

W związku z listem otwartym b. premiera Grabskiego poseł Wyrzykowski ostatni z zaatakowanych, który nie rozmawiał dotychczas z marszałkiem Ratajem był przez niego przyjęty wczoraj wieczorem.

Marszałek Rataj poinformował go jak i trzech innych z którymi konferował osobno, że sprawą tą zainteresuje plenum sejmu.

Spodziewane jest otwarcie dłuższej dyskusji nad listem p. Grabskiego. Dyskusja ta będzie niezwykle burzliwa gdyż poszczególni posłowie chcą skorzystać ponadto z posiadanych przez siebie informacji i niejedno dorzucić do działalności p. Grabskiego.

Owocarnie będą otwarte

przez całą zimę do 11 wiecz.

Sprawozdawca parlamentarny „Republiki“ (B) telefonuje:

Minister przemysłu i handlu Kwiatkowski przyjął wczoraj delegację związku drobnych kupców i zapewnił ją, że w r. udzielane będą pozwolenia na otwieranie sklepów z delikatesami do 11 wieczorem również i zimą.

Wyjazd min. Raczyńskiego do Wiednia.

Warszawa, 16 września.

W dniu 16 bm. o godz. 6 wieczorem minister rolnictwa i dóbr państwowych Raczyński wyjechał do Wiednia celem rewizytowania austriackiego ministra rolnictwa, który bawił w Polsce w czerwcu 1925 roku.

W podróży panu ministrowi towarzyszą p.: Koczyński, b. minister reform rolnych, dr. Pawlikowski, wice-prezes okręgowego towarzystwa rolniczego w Samborze oraz Stefan Królikowski, naczelnik wydziału etnologicznego w ministerstwie rolnictwa i dóbr państwowych.

Powrót ministra do Warszawy nastąpi w środę, dnia 22 bm.

Katastrofa samochodowa

króla hiszpańskiego.

Paryż, 16 września.

Z Bajony donoszą, iż automobil króla hiszpańskiego zderzył się z innym autemobilem. Król wyszedł bez szwanku.

Redukcje urzędników w Niemczech.

Berlin, 16 września.

Jedna z tutejszych korespondencji donosi, że w Ministerstwie Finansów Rzeszy nastąpią dalsze znaczne redukcje na czołowych stanowiskach. Ponadto w dalszym ciągu ma być likwidowany niemiecki państwowy urząd odszkodowawczy.

Porozumienie gospodarcze

między Anglią i Sowietami.

Londyn, 16 września.

„Daily Telegraph“ donosi, iż w przyszłym tygodniu przyjedzie Krassin do Londynu, celem objęcia kierownictwa poselstwem sowieckim w Londynie.

Pismo stwierdza, iż na przeciąg strajku górników Krassin nie rozpocznie szerzej działalności, ma jednak przygotować teren gospodarczy do porozumienia Anglii z Z. S. S. R.

Straszna katastrofa filmowa.

Pod Łomżą szarżujący ułani potratowali operatorów przy zdjęciach.

Z Warszawy donoszą:

Znaczna francuska wytwórnia filmowa, produkująca specjalnie obrazy historyczne, wysłała w tych dniach do Polski ekspedycję pod kierunkiem słynnego reżysera p. Raymonda Bernard'a z 6 aparatami kinematograficznymi dla dokonania zdjęć do wielkiego filmu „Szachy“ na tle historii Polski z czasów Stanisława Augusta i porozbiorowych walk o niepodległość.

Rząd polski odniósł się do tej imprezy jaknajżyczliwiej, a marszałek Piłsudski oddał do dyspozycji 5-ty i 11-ty pułki ułanów.

Tragicznie skończył się ten udział konnicy w akcji filmowego dramatu.

W czasie zdjęć, dokonywanych na błoniach wsi Wojciechowice o 10 klm od Łomży,

doszło do strasznego wypadku.

Zdejmovano szarżę ułańską.

1500 koni uszykowanych w ordynku bojowym

przeleciało huraganem.

Nawprost umieściła się grupa operatorów z pomocnikiem reżysera.

Opodal na wznesieniu stanął reżyser p. Bernard. Na dany przez niego znak ułani ruszyć mieli cwałem, a operatorzy kręcić aż od ostatniej chwili, aby na sygnał reżysera odskoczyć w bok z aparatami.

Wszystko było gotowe. Jak wicher zerwała się

falanga konnicy...

Zaterkotały aparaty kinowe...

Nagle porwał się huraganowy wiatr wzbity się z pod nóg końskich tumany kurzu i nieprzeniknioną ścianą przysłoniły szarżującą konnicę.

Nie było nic widać, a tylko tętent koni świadczył, że ułani pędzą naprzód.

... nic nie mogłoby wstrzymać tego

huraganu. Zdezorientowani operatorzy stali gromadką. Już nie zdążyli odskoczyć, gdy runęła na nich zwarta ława konnicy.

Przelecieli jak huragan. Rzucano się w mgłę kurzu na ratunek.

Straszny ujrzano widok gdy opadły tumany.

Na murawie leżało 4 strąconych ludzi: 2 operatorów francuskich pp. Monnoiller i Burgeard, pom. reżysera Aimard i polski operator, znany fotograf p. Pęcherski Karol.

Wszyscy odnieśli straszne rany.

W stanie nieprzytomnym odwieziono ofiary do koszar w Ostrołęce, gdzie znajdują się pod opieką lekarzy.

Aparaty filmowe zniszczone doszczętnie.

Min. Targowski w imieniu rządu wysłał do zarządu francuskiej wytwórni depeszę kondolencyjną.

Morderca żołnierza skazany na karę śmierci przez sąd krakowski.

Kraków, 16 września.

W trzecim dniu rozprawy, toczącej się przed okręgowym sądem karnym o zamordowanie żołnierza Kota, trybunał, na mocy werdyktu sędziów przysięgłych, skazał Mareszowskiego na karę śmierci przez powieszenie. Szewczyka zaś uwolnił od winy i kary. Jest to drugi wyrok śmierci przez powieszenie, wydany w Krakowie.

Por. Orliński leci do Warszawy.

Por. Orliński, odbywający lot powrotny do Warszawy, wylądował w dniu 14 bm. pomyślnie w Heisio.

Manifestacja faszystów czeskich przed rezydencją prezydenta Massaryka.

Praga, 16 września.
Agencja Wschodnia.

Na zgromadzenie faszystów przybył b. szef sztabu generalnego Czechosłowacji, Gajda.

Mimo, iż jest on spensjonowanym przybył jednakże w pełnym uniformie generalskim. W naradach zgromadzenia wziął Gajda czynny udział, wygłaszając m. in. dłuższe przemówienie, w którym oświadczył, iż faszyzm zwalczać

będzie wszystko, co nie jest zgodne z programem faszystowskim.

Obecni na zgromadzeniu udali się demonstracyjnie pod most Palaffiego wydając okrzyki: „Niech żyje Gajda!“ Przyszło do starcia z policją, wobec gwałtownej postawy demonstrantów Wreszcie kiedy demonstranci udali się przed rezydencję prezydenta Massaryka, policja rozpendziła manifestujących tłum.

Premjer angielski Baldwin chce zlikwidować strejk górników.

Londyn, 16 września.

Baldwin przybył dzisiaj do Londynu i rozpoczął natychmiast rokowania z Churchillem.

Oczekiwane jest podjęcie nowych kroków w sprawie strajku górników.

Londyn, 16 września.

Ogólna ilość górników, którzy powrócili do pracy nie czekając na wyni-

ki ciągle zrywanych rokowań przekracza 150.000. Sytuacja w hrabstwach południowej Walii bez zmian. Międzyministerjalny komitet węglowy zebrał się po posiedzeniu rady ministrów w celu opracowania wniosku z jakim rząd zamierza wystąpić w najbliższej przyszłości, aby skłonić obie strony do dalszych rokowań.

8-klasowe Gimnazjum Humanistyczne Ady Koziółkiewicz-Skrzypkowskiej (SIENKIEWICZA 37)

przenosi się z dniem 1-X do obszernego nowego lokalu z dużym ogrodem.

Kancelarja przyjmuje zapisy od 9-ej do 2-ej pp. do wszystkich klas od A do 7-ej włącznie.

Dla dzieci w wieku przedszkolnym komplety freblowskie w oddzielnym budynku.

Przy gimnazjum pensjonat dla uczniów.

Dziesięć Przekazań o Miłości

(Juliejsza premiera „REDUTY“)

TO wielka tragedia nowoczesnej panny
10-ty przekaz o miłości

TO obraz szczerości i swobody
cechujący młodzież amerykańską
19-ty przekaz o miłości

TO obraz życia dziewczyny
XX wieku z wszelkimi radościami i smutkami.

Narzędzie przeciw Sejmowi.

Powróćmy raz jeszcze do listu, nadesłanego całej prasie przez b. prezydenta ministrów, p. Władysława Grabskiego. List ten został w sposób zupełnie właściwy oceniony przez większość dzienników w Polsce, niezależnie od ich politycznego kierunku. Wszystkie osoby, przez p. Grabskiego zaatakowane, odezwały się niezwłocznie i stwierdziły że absolutnie nic wspólnego nie mają z podnoszoną przez Grabskiego zarzutami.

Nieraz już podkreślaliśmy, że sejm jest przestarzały, jako całość, że w skład tego sejmu wchodzi osoby o poszlakowanej przeszłości i teraźniejszości. Ale bezwstydną demagogią jest uogólnienie tych epitetów na wszystkich ludzi tylko dlatego, że zajmują fotel poselskie. Niegodną rzeczą jest rzucanie oskarżeń głośnych nie tylko bez najmniejszych dowodów, ale z wyraźną złośliwością, aby przez oplucie skompromitować Bogu ducha winnych ludzi.

W całej sprawie właściwie „wpadł” tylko jeden człowiek, a jest nim p. Witos, bowiem tutaj Grabski powołuje się na świadka marszałka sejmu Rataja, w obecności którego p. Witos rzekomo za proponował b. premierowi, aby dał p. Byrcę posadę dla zamknięcia mu gęby. Bardzo wątpliwy, jesteśmy nawet pewni, że p. Byrka nie pozwoliłby sobie zamknąć ust dla żadnej korzyści prywatnej, ale charakterystyczne jest, że taka propozycja zdaniem p. Grabskiego miała wyjść właśnie z ust Witos. Ale nawet i ten kij ma dwa końce. Kto zna złośliwy sposób wyrażania się p. Witos, ten może zrozumieć, że był to z jego strony wyraźny przytyk do polityki p. Grabskiego, który nie krepował się bynajmniej takim kupowaniem przeciwników.

P. Grabski mógł nie zrozumieć tego żartu i jeśli dzisiaj rozpowszechnia go, to wyraźnie szkodzi tylko sobie samemu. A przytym „świadek” marsz. Rataj jakoś nie przytakuje Grabskim twierdzeniom!..

Właściwie list p. Grabskiego wzięli na serio tylko przeciwnicy sejmu w ogóle. Nie jest to bynajmniej komplement dla b. premiera. Chciał stać się prokuratorem, a stał się jedynie narzędziem w politycznej walce, której chodzi o coś znacznie szerszego i poważniejszego, aniżeli osoba człowieka, który dzisiaj już nie posiada ani wpływów ani znaczenia, i po którym pozostał tylko system t. zw. grabsczyzny, pokutujący jeszcze w administracji.

Tylko w ten sposób możemy zrozumieć opinię wypowiedzianą o liście p. Grabskiego przez warszawski „Głos Prawdy”, który, jak wiadomo, idzie dzisiaj na czele opinii, zwalczającej sejm. Jeśli bowiem lepsi ludzie z pośród posłów, tacy, co do których nie było dotychczas zastrzeżeń, stawiani są już na indeksie, to jak wyglądać musi całość? „Głos Prawdy” uważa przytym, że cel uświęca środki i na marginesie listu p. Grabskiego popiera sprawę zlikwidowania reszty wpływów sejmowych.

Nie mieliśmy nic przeciwko takiemu postawieniu sprawy. Już od roku domagamy się rozwiązania sejmu i rozpisanie nowych wyborów. I na długi czas przed majową rewolucją dowodziliśmy na tem miejscu, że jest to jedyna kłapa bezpieczeństwa, która może ochronić kraj przed wstrząśnieniem. Sejm nie został rozwiązany, wstrząśnienie majowe

nastąpiło. I wówczas z całą siłą parliśmy ku zlikwidowaniu resztek sejmu i popieraliśmy nawet myśl o dyktaturze Piłsudskiego.

Wypadki potoczyły się w zgoła odmiennym kierunku.

Rozumieliśmy nawet t. zw. zapędy pacyfikacyjne. Miały one na celu uchronienie państwa od wojny domowej.

Później czekaliśmy cierpliwie na pełnomocnictwa dla rządu. Zapowiedziane było, że skoro tylko rząd pełnomocnictwa takie uzyska, natychmiast przejdzie do usilnej pracy reorganizacyjnej, do sanacji wszystkiego tego, co w Polsce dotychczas było niemoralne i zgniłe. I tutaj jednak, niestety, nastąpiło rozczarowanie, z wyjątkiem dziedziny wojskowej, gdzie marszałek Piłsudski przeorał wszystko do gruntu, gdzie podnosi ducha armii, wprowadza oszczędności, a równocześnie lepiej wyposaża oficerów, Również z wyjątkiem kilku resortów, bezpośrednio związanych z p. premie-

rem Bartlem nie wiele zmieniło się na lepsze.

I niechaj teraz nie dziwi się rząd, że akcje sejmu na giełdzie społeczeństwa znów poszły w górę! Jeśli jeszcze przed trzema miesiącami można było z łatwością i bez szkody dla państwa rozwiązać ciała ustawodawcze i obyć się w ogóle bez nich, dzisiaj będzie to rzeczą znacznie trudniejszą.

Szybkość decyzji, odwaga — zawsze popłacają. A tych przymiotów, niestety, nie widzieliśmy oddawna. Nie widzieliśmy właściwie od przelomowych majowych dni, kiedy nagle ze Sulejówka padł cień, który na chwilę zastonił całą Polskę.

Są tacy, którzy twierdzą, iż nie odrazu Kraków zbudowany. Przysłowia są bardzo dobre tak długo, dopóki nie przeczy im życie. Widzieliśmy jednak, że są rewolucje w rodzaju mussoliniańskiej, po których zmiany głębsze idą w niezwykłym tempie, a przeprowadzane są szczęśliwą ręką. Tutaj nie wi-

dzieliśmy ani jednego, ani drugiego. I dla tego dziwnym rozgoryczeniem przejmujemy każdego fakt, że nawet ludzie i organy, które stanęły po stronie sanacji moralnej, mają dziś poważne zastrzeżenia pod adresem kierowniczych sfer.

Sytuacja w Polsce, szczególnie w dziedzinie gospodarczej poprawiła się znakomicie, ale, wyniesieni przez falę konjunktur, nie możemy tracić czasu i musimy zabrać się do przebudowy wewnętrznej.

Rząd jest jeszcze w pełni poczucia swoich sił i pewien władzy. Nikt jej nie zagraża.

I dlatego sądzimy, że to już ostatni moment w kierunku wykazania energii i sprężystości. I nie z p. Grabskim jako pomocnikiem dla skompromitowania sejmu, ale właśnie przeciw p. Grabskiemu i przeciw całemu systemowi, który odbił się szkodliwie na administracji i fatalnie na gospodarstwie narodowym.

Czesław Ołtaszewski.

Dwa miliony bezrobotnych zanotowały urzędy statystyczne w Niemczech. Ta groźna liczba budzi uzasadniony pesymizm w sferach politycznych.

Berlin, we wrześniu.

Powszechnie utarło się przekonanie, że Niemcy, dzięki wysoce rozwiniętej w narodzie dyscyplinie organizacyjnej, zdolni już wyjść obronną ręką z krytycznego położenia gospodarczego, będącego smutnym epilogiem tragedii wojennej.

Bezstronnie należy podnieść umiejętnie w tym kierunku prowadzoną propagandę, która potrafiła przywrócić wiarę, zwłaszcza zachodnio-europejskiej opinii miarodajnej, w trwałość nowej struktury ekonomicznej.

Przy każdej sposobności akcentowali publicyści berlińscy szpiżową odporność marki na nerwy giełdy — najlepszy jakoby wskaźnik szczęśliwie przybytej rekonwalescencji finansowej. I można byłoby w końcu uwierzyć w triumfalnie powtarzany okrzyk: „Deutschlands Macht steht wieder fest!”, gdyby nie jawny pesymizm bardzo wybitnych osobistości niemieckich.

W pojęciu tych ludzi o wypróbowanym, acz znacznie mniej hałaśliwym patriotyzmie — wystarczy wymienić ministra pracy, — d-ra Braunsa, — niema wcale powodu do tak radosnej pewności.

Przeciwnie, spoglądają oni nie bez głębokiej troski w najbliższą przyszłość, przewidując ciężki dla kraju okres nadmiernych redukcji budżetowych, trudności w dziedzinie przemysłu, komplikacji o podłożu socjalnym itd.

Źródłem tych wszystkich, bynajmniej nie przesadzonych, obaw jest jeden konkretny fakt: Niemcy posiadają około 2 milionów bezrobotnych.

By właściwie zrozumieć i ocenić poważne konsekwencje tej dotkliwej bolączki społeczno-ekonomicznej, wypada, bodaj pobieżnie, zapoznać się z jej przebiegiem.

Pierwsze objawy, i to w bardzo ostrej, prawie rewolucyjnej formie, wystąpiły w 1918 — 1919 roku, w związku z demobilizacją forsowną, znikły one jednak szybko, gdyż sztuczny rozkwit przemysłu na tle inflacji dał zatrudnienie wracającym z frontu żołnierzom.

Stabilizacja waluty spowodowała nową kryzys gospodarczy, a co za tem idzie nową falę bezrobocia, w wolniejszym tempie wzrastająca, lecz o ileż szersze i głębsze kręgi zataczająca.

Poczynając od połowy 1925 roku, urzędy statystyczne wciągają na listy na próżno poszukujących pracy coraz liczniejsze zastępy, aż w lutym r. b. notują groźną już cyfrę rekordową 2 milionów ludzi.

Jest to zresztą rejestracja daleko odbiegająca od faktycznego stanu rzeczy ponieważ w istocie rozmiary klęski są znacznie większe, jeśli wziąć pod uwagę t. zw. „Kurzarbeiter”, robotników, zarabiających nieregularnie lub parę dni w tygodniu. A przecież związki zawodowe i syndykaty bezpartyjne twierdzą, że te kategorie tworzą również paromilionowe rzesze głodnych.

W ostatnich czasach nastąpiło pewne odprężenie sytuacji — oficjalna cyfra bezrobotnych spadła w sierpniu do blisko 1 i pół miliona. Lecz poprawa ta jest, rzeczowo ją badając, raczej fikcyjna, tawa rzyszy jej bowiem odpowiednie zwiększenie kontyngentu „Notstandsarbeiter”, którym władze państwowe i komunalne dają prowizoryczne, ad hoc stwarzane zajęcia.

Fundusze, figurujące w preliminarzach budżetowych jako bezprodukcyjne obiektywnie rozumiejąc, zapomogi, przeznaczone są w znacznej części na naprawę dróg, regulację rzek, budowę tamochronnych, kanałów, zbiorników, domów mieszkalnych, elektryfikację kolei żelaznych etc. etc.

Nie ulega wątpliwości, że jest o wiele racjonalniejsza gospodarka tak olbrzymimi sumami — krocie ludzi zyskuje możliwość zarobkowania przy równoczesnym wzroście bogactwa narodowego.

Ministerstwo pracy przystępuje do systematycznej realizacji tego planu, tworząc cztery sekcje po półmilionu bezrobotnych każda, które dostają zajęcie kolejno przez trzy miesiące w roku.

Sfery miarodajne zdają sobie jednak dokładnie sprawę, że takie pogotowie ratunkowe jest tylko prowizorycznym paljatywem, właściwa bowiem przyczyna bóleczki, ogólne przesilenie ekonomiczne, nie da się tą metodą usunąć.

Przygnębienie powiększa niepewność kiedy i w jakim stopniu nastąpić może cześćciwa chociażby sanacja — mówi się o 1929—30-ym roku, ale bez szczerego przekonania. Ot, co naprawdę zaprzata umysł uświadomionych warstw społeczeństwa niemieckiego, co budzi naj-

żywsze niepokoje wśród działaczy państwowych.

Wzmagające się przeludnienie kraju, zwięźlenie zagranicznych rynków zbytu, osłabienie zdolności nabywczej u miejscowej klienteli, trudna konkurencja z cudzoziemskim przemysłem niskowalutowym — itd. — zbyt wiele wyliczyć można realnych czynników, usprawiedliwiających w zupełności te pesymistyczne nastroje.

Nie należy pomijać milczeniem innych jeszcze okoliczności, odgrywających dużą rolę w nader skomplikowanym zagadnieniu bezrobocia, a na których usumienie mało istnieje szans.

Niemcy przed wojną utrzymywały stale pod bronią krocie młodych ludzi, którzy żywieni byli na koszt państwa. Traktat Wersalski, znacznie redukując liczebność armii, wzmagając siły roboczych, wykluczając jednocześnie to proste antidotum inflacji demograficznej.

Systematycznie przeprowadzana „racjonalizacja” przemysłu, czyli sprawdzanie nie tylko wyrobów, lecz i maszyn produkujących do jaknajmniejszej ilości typów, przyczyniła się w dużej mierze do zmniejszenia popytu na fizycznych pracowników.

Z powyższego wynika, że kraj stoi dziś wobec problemu, którego ewentualne rozwiązanie zależy jest w znacznym stopniu od rozszerzenia zagranicznych rynków zbytu. Liczne, trudne do zwalczania kłopoty, natury socjalno-ekonomicznej mogą przeto wywrzeć doniosły wpływ na zewnętrzną politykę Rzeszy.

P. K.

Kara śmierci we Włoszech

Rzym, 15 września.

Kara śmierci zostanie uchwalona na nadzwyczajnym posiedzeniu parlamentu i senatu, które odbędą się pomiędzy 10—20 października. Projekt rządowy przewiduje karę śmierci za działalność zmierzającą do zmiany istniejącego ustroju państwowego, oraz za wykroczenia przeciwko osobom, należącym do rodzin królewskich, przeciwko osobie szefa rządu za stosowanie aktów terroru itd. Wykroczenia będą sądzone przez specjalny sąd który będzie się składał z 4-ch sędziów i prezydenta. Wyrok śmierci będzie wykonywany przez rozstrzelanie

Kulisy transakcji p. Wł. Grabskiego

Co mówią fakty i dokumenty i w jakim świetle stawiają jego pompatyczny „list otwarty“.

(Od sprawozdawcy parlamentarnego „Republiki“).

II.

Warszawa, 16 września.

Propozycja objęcia dzierżawy w imieniu International Match Corporation przez p. Torsten Kruegera leżała tymczasem w ministerstwie skarbu — krytyka projektu, przesłana przez ministerstwo przemysłu i handlu znalazła się pod bibułą, a dyrektor departamentu akcyz i monopolu p. Głowacki i wiceminister skarbu, p. Karśnicki pertraktowali dalej z p. Kruegerem. — Wydzierżawienie monopolu zapalczanego było zdecydowane!

17 grudnia 1924 roku wpłynął do sejmu projekt ustawy o monopolu spirytusowym.

Perypetjom projektu tego w sejmie poświęcimy artykuł następny — dziś chodzi nam o zobrazowanie walki, jaką wokół wydzierżawienia monopolu, brońmy przemysłu krajowego i konsumenta ministerstwo przemysłu i handlu prowadziło z p. Władysławem Grabskim.

Chlubne stanowisko min. Klarnera.

Panowie Karśnicki i Głowacki z polecenia p. Grabskiego jednocześnie z obradami sejmu finalizowali układ z I. M. C. — premier był pewny, że sejm ustawę o monopolu uchwali: daty mówią za siebie: dnia 15 lipca 1925 roku ustawa przeszła w trzecim czytaniu w Izbie poselskiej i poszła do senatu.

Nie czekając jednak już zupełnie na sankcję senatu — dnia 23 lipca 1925 r. pp. Karśnicki i Głowacki w imieniu skarbu państwa, a p. Torsten Krueger pod stemplem International Match Corporation podpisali umowę, przesadzającą w par. 26 tego dokumentu, że monopol zapalczany będzie wydzierżawiony specjalnie w tym celu utworzonemu „Towarzystwu akcyjnemu dla eksploatacji monopolu zapalczanego w Polsce“, a statut tego towarzystwa, przez tych samych panów opracowany — stanowi załącznik do umowy z I. M. C.!!!

Ustawa o monopolu zapalczanym opublikowana jest nr. 83 „Dziennika Ustaw Rzecz. Pol.“ z dnia 19 sierpnia 1925 r. i w tym dniu dopiero wchodziła w życie — przedtem już jednak sprawa przez p. Wł. Grabskiego była przesądzona umową powyżej przytoczoną.

Ze tak jest w istocie świadczy dokument, będący

clou całej sprawy.

Jest to list ówczesnego ministra przemysłu i handlu p. Czesława Klarnera, tego, który dziś jest ministrem skarbu, skierowany do premiera i ministra skarbu p. Władysława Grabskiego, przebywającego wówczas na urlopie w Krynicy i tam mu przesłany, a jednocześnie w odpisie wręczony komitetowi ekonomicznemu Rady Ministrów.

Tak to już widocznie było z tym monopolem zapalczanym i dzierżawą jego, że tylko w biurze ministerstwa skarbu siedząc wydawały się one najświetniejszym interesem... Ministerstwo przemysłu i handlu stało inny na te sprawy miało poglądy. Minister Klarner w liście przesłanym do Krynicy stwierdza w umowie z I. M. C. rzeczy wręcz niesłuchane. Mówiono i pisano wówczas ogólnie — jak to już stwierdziliśmy w pierwszej naszej korespondencji — o katastrofalnym stanie przemysłu zapalczanego w Polsce, przedewszystkiem zwracano uwagę, że przemysł ten nie jest w stanie eksportować za-

pańsk, gdyż produkuje za drogo. Ministerstwo skarbu stało w dobie pertraktacji z p. Kruegerem lansowało wiadomości, że zmieni się to radykalnie z chwilą objęcia monopolu przez zasobną w kapitały spółkę szwedzką, która do eksportu w umowie będzie zobowiązana. W razie niedotrzymania klauzuli o eksportie — I. M. C. względnie nowe towarzystwo akcyjne przez tę korporację kierowane, będzie

skarbowi płacić kare!!

Minister Klarner w swoim liście pisze między innymi, że

ta kara jest tak niska, że przedsiębiorstwu o wiele lepiej optać się uścić ją aniżeli eksportować!!!

— Tak to wyglądała gwarancja interesów skarbu, na którą minister Klarner osobiście zwracał uwagę... Pisał dalej, że nie wolno utrzymać w umowie zobowiązania skarbu, że bezwzględnie nie pozwoli na import zapalek do Polski gwałtownie czynienia konkurencji I. M. C., gdyż przecież możliwe jest, że towarzystwo to tak złe zapalki produkować będzie, że poprostu interes konsumentów wymagać będzie, ażeby lepsze, zagraniczne zapalki znalazły się na rynku już choćby tylko dla zmuszenia szwedów dla podniesienia klasy swoich zapalek.

Daremnie!! List ministra Klarnera, wykazujący jeszcze w szeregu innych punktów gdzie tkwią

jaknajbardziej dla skarbu i konsumentów szkodliwe

paragrafy grabsko - szwedzkiej umowy — pozostał głosem wołającego na puszczy...

Ministerstwo przemysłu i handlu jeszcze jednak kapitulować nie chciało.

Statut „Tow. akc. dla eksploatacji monopolu zapalczanego w Polsce“ musiał być przedstawiony do aprobaty — tak jak statuty wszystkich zresztą spółek akcyjnych w kraju — wydziałowi spółek akcyjnych ministerstwa przemysłu i handlu. Wydział ten, po zapoznaniu się ze statutem, sporządzonym przez pp. Karśnickiego, Głowackiego i Kruegera — zwrócił się z

trzecim już memorjałem do p. Grabskiego.

znów zwracając uwagę na jego kapitalne błędy, narażające skarb na szalone straty.

Memorjał ten — zanotowaliśmy sobie, że nosił on datę

19 sierpnia 1925 r.

podzielił losy poprzednich dwóch...

Ministerstwo skarbu przeszło nad nim do porządku dziennego...

Pewne posiedzenie rady ministrów.

Utarł się w klubie sprawozdawców parlamentarnych, będących również sprawozdawcami politycznymi, zwyczaj, że w dniach, w których odbywają się posiedzenia Rady Ministrów — udają się oni niemal w komplecie do gmachu namiestnikowskiego na Krakowskim Przedmieściu, gdzie ciało to obraduje, aby po posiedzeniu zapytać wychodzących ministrów o to i o owo...

Tak też było w dniu 16 września 1925 r.

Wiadomo było, że za dni parę umowa o dzierżawę monopolu zapalczanego będzie podpisana — trzeba było uszu nadstawić i... rzeczywiście notes dziennikarski z bogactwem się o cenną wieść — oczywiście do wiadomości czytelników — nostra culpa! — nie podana. Posiedzenie było burzliwe, o! — niezwykle burzliwe.

Wiceminister przemysłu i handlu p. Doleżał, poinformowany dokładnie o treści trzech memorjałów ostrzegających, przez swój resort p. Wł. Grabskiemu przesłanych,

stoczył z premierem walną batalję przed forum wszystkich ministrów.

Raz jeszcze przedstawił ogrom skandalu,

jakim jest umowa z I. M. C. Pamiętamy jednak ówczesne stosunki w Radzie Ministrów — pamiętamy jakim w niej dyktatorem był pan Wład. Grabski — pod jego też presją, a na skutek przedstawień p. Doleżała — Rada

wieczorem dn. 16 września powzięła uchwałę: „że jeżeli minister przemysłu i handlu ma jakieś obiekcje w sprawie umowy zapalczanej — to ma je przedstawić... do 17 września!!! — nazajutrz!...“

Pan Doleżał jednak „wziął na kiel“. Rankiem 17 września przybył do swego ministerstwa, w ciągu paru godzin raz jeszcze przestudował afery kruegerowsko-skarbową i udał się do p. Grabskiego. Po powrocie do siebie, do minister-

stwa przy ul. Elektoralnej oświadczył wypytyjącym go urzędnikom, że uratował choć fabrykę chloranu potasowego.

posiadającą olbrzymie znaczenie dla obrony państwa,

którą ministerstwo skarbu również chciało oddać szwedom.

Po dwu dniach — w dniu 19 września 1925 r. — umowa ze szwedami została podpisana. Nic ze wskazań min. przemysłu i handlu nie było w niej uwzględnione — fabryka chloranu potasowego nawet również im przypadła!!!

Jak p. Grabski wykonał uchwały Sejmu.

W przesławnym już dziś swoim „liście otwartym“ do p. marszałka sejmu, Rataja, którego „gwoździem“ są „mijańia się z prawdą“ o działalności posłów Michalskiego, Byrki, Wyrzykowskiego i Rosmarina, badających jego działalność pisze p. Władysław Grabski, że w sprawie monopolu zapalczanego wykonywał tylko uchwały sejmu. Wspomnieliśmy już, że dziejom tych uchwał poświęcimy część następną naszych rewelacji — dziś jeszcze wynotować sobie trzeba jak to rzeczywiście uchwały te były wykonywane.

Jednym z podstawowych przepisów umowy szwedko - grabskiej, którego utrzymanie cały sejm domagał się przedewszystkiem, było postanowienie, że przy wydzierżawionym monopolu cena zapalek w żadnym razie wzrosnąć nie może.

Pan premier i minister skarbu, Władysław Grabski wiedział doskonale, że bez wyraźnego i całkiem niedwuznacznego stwierdzenia tego — sejm nie uchwalił mu monopolu w żadnym razie. Dlatego też w

punkcie 4-ym (łatwo to w druku sejmowym sprawdzić) warunków,

pod którymi monopol wydzierżawić jest gotów,

a które sejmowi przedstawił

pisal, że zyski dzierżawców monopolu nie mogą rosnać kosztem konsumenta, że „interesy konsumentów muszą być gwarantowane“ i dlatego cena zapalek nie może być podwyższoną.

Pod tym warunkiem sejm ustawę uchwalil i to sobie zawarunkował.

Tymczasem...

Już po uchwaleniu ustawy — ogłosił p. Władysław Grabski — oczywiście na życzenie szwedów, że ceny zapalek, o których mowa w układzie rozumiały się...

w złotych w złocie!!!

I oto, kiedy tylko monopol został objęty za pudełko zamiast 5 groszy płacił mi — 7 groszy...

A wydatki spółka ponosi przecież w złotych normalnych, codziennych naszych „złociszach“... — proszę na chwilę tylko oprzytomnić sobie ilość pudełeczek w ciągu roku w całym kraju sprzedanych i pomnożyć tę liczbę przez 2 gr. — to zysk „wepchnięty“ poprostu konsorcjum do kieszeni.

Tak to „gwarantowanie interesów konsumentów“ i „wykonywanie uchwał sejmu“ przedstawia się na jednym, maleńkim przykładzie... A na innych? — pomówimy... (C.d.n.)

Wład. Best.

Dnia 16-go Września 1926 roku zmarł po krótkich lecz ciężkich cierpieniach nasz ukochany syn i brat

B. P.

ALFRED STEINMAN

Przeżywszy lat 32.

Wyprowadzenie drogi nam żuk odbędzie się dziś w piątek dnia 17-go b. m. o godz. 10-iej rano ze szpitala Poznańskiego ul. Nowo-Targowa № 1, o czym zawiadomia w nieutulonym żalu

Stroskana RODZINA.

Włosi napadają na Francję.

W Livorno ostrzelano konsulat francuski.

Paryż, 16 września.

Francuski charge d'affaires w Rzymie już po raz trzeci złożył w Consulcie rzymskiej protest z powodu bardzo poważnych incydentów przeciw Francji z okazji zamachu na Mussoliniego. Nowa demarche spowodowana została utrzymaniem przez rząd francuski dokładnymi relacjami o wypadkach faszystowskich oddziałów na pograniczne te rytoria francuskie, oraz o zajściach w Trjeście i Livorno, gdzie nie tylko ostrzelano gmach konsulatu francuskiego, lecz także pozrywano flagi francuskie.

Wiedeń, 16 września.

Posel włoski w Paryżu w imieniu rządu złożył rządowi francuskiemu wyrazy ubolewania z powodu zajść w Trjeście i w Livorno. Okazało się, że w

Trjeście zaburzenia miały łagodniejszy przebieg aniżeli w Livorno, gdzie mani festanci strzelali do budynku konsulatu francuskiego.

Madryt, 16 września.

Donoszą tu z Rzymu, że w miejscowości Avenza, w której urodził się ostatekni wykonawca zamachu na Mussoliniego, grupa faszystów urządziła demonstrację, przyczem na dworcu kolejowym, po zerwaniu szyldu Avenza, umieszczono inny z napisem „Apua“.

GARY-MODE (Sauberman)

PAŃSKA 12, tel. 35-44.

Poleca najświetniejsze modele paryskich kapeluszy.

Przyjmuje zamówienia.

... no tak, ale film

Bracia Schellenberg

przeszedł już zwycięsko przez ekrany światowe i wszędzie spotkał się z żywiołowym aplauzem publiczności...

... by może, ale film

Bracia Schellenberg

z podwójnym CONRADEM VEIDTEM, LIL DAGOWER I LIANA HA'D

będzie „gwoździem“ sezonu kinematograficznego Łodzi.

Pochwalamy i gorąco popieramy!

Zadrzewione aleje dookoła Łodzi łączyć będą wszystkie ulice i drogi, prowadzące ze śródmieścia na krańce.

Projekt d-ra Skalskiego winien być niezwłocznie wykonany.

Naczelnik wydziału zdrowotności w urzędzie wojewódzkim dr. Stanisław Skalski zwrócił się do magistratu z obszernym memorjałem w sprawie **budowy wielkiej szosy 40 km., okalającej miasto i obficie zadrzewionej.**

W memorjale tym wskazuje dr. Skalski, iż w celu polepszenia warunków higienicznych krańców miasta, znalezienia nowych terenów na budowę domów mieszkalnych, ułatwienia ruchu kołowego na obwodzie Łodzi, umożliwienia rozszerzenia sieci tramwajowej miejskiej, odciążenia ulic miejskich od nadmiernego ruchu kołowego, udogodnienia dostępu do stacji kolejowych: Karolew, Chojny, Widzew, umożliwienia komunikacji między miastami i wsiami okolicznymi bez konieczności jazdy przez środek m. Łodzi, w celu ułatwienia dostępu straży ogniowej do pożarów na obwodzie miasta — niezbędne jest

otoczenie miasta drogą, okalającą całe miasto na samych kresach

Droga ta łączyłaby wyloty wszystkich ulic i dróg, wychodzących ze

śródmieścia. Powinna ona być zaprojektowana szeroko, by było na niej miejsce dla linii tramwajowych, samochodów osobowych i ciężarowych, pojazdów konnych, wozów ciężarowych, jeźdźców, motocyklistów i cyklistów, powinna ona nadto posiadać

szerokie aleje spacerowe, zabezpieczone od pyłu i słońca przez na leżyte obsadzenie drzewami.

Zaprojektować ją należy jako całość, wykonywać zaś można częściowo poszczególne odcinki.

Potrzebę przeprowadzenia tego rodzaju drogi dr. Skalski przedstawił i uzasadnił na jednym z posiedzeń wojewódzkiej komisji turystycznej, gdzie

projekt ten zyskał uznanie.

Zapoczątkowaniem tej akcji miało być zbadanie obecnego stanu dróg, akalających Łódź przez grono członków towarzystwa warszawskich cyklistów w Łodzi.

Wykonali oni częściowo na rowerach to ciężkie zadanie. Podczas jazd wywiadowczych ustalono, że niema możliwości objechania Łodzi dookoła kołmi,

że objazd na rowerze nastęrcza nie małe trudności, że obejście piesze nie jest łatwe, niema bowiem

ani ulic, ani dróg, ani ścieżek któreby pozwoliły na okolenie naszego miasta wzdłuż obwodu, mierzącego około 40 km.

Nakreślenie planu takiej drogi i rychłe przystąpienie do wykonywania go dałoby pracę licznym rzeszom bezrobotnych naszego miasta.

W związku z tym memorjałem dowiadujemy się, iż u sfer rządowych znajduje on

całkowite poparcie i zrozumienie z uwagi na doniosłość istnienia takiej drogi dla państwa.

Uzyskanoby w ten sposób świetną arterję komunikacyjną, na brak której uskarża się zarówno miejscowa ludność jak i przedstawiciele sfer gospodarczych. Z drugiej strony zatrudnienie pokaźnej liczby bezrobotnych nie wymagałoby większych nakładów pieniężnych skarbu państwa, ani nie pociągnęłoby znaczniejszych wydatków na materiały techniczne. (E)

Wydanie C 17 2022

WRESE 17 PIĄTEK

Dziś 1 S. dz. Lamberta
jutro 1 S. dz. Ireny Józefa

Wskazówki cenowe:
Wskazówki cenowe 5.06
Wskazówki cenowe 5.51
Wskazówki cenowe 12.36
Wskazówki cenowe 9.24
Wskazówki cenowe 12.48
Wskazówki cenowe 3.56

Nóż administracyjny imputuje dowolnie części ciała gospodarczego

W prasie stołecznej i prowincjonalnej toczy się obecnie ożywiona polemika na temat zamierzonych zmian w podziale administracyjnym państwa.

Zmiany te, projektowane przez min. Młodzianowskiego, posiadają niezwykle doniosły charakter, zwłaszcza jeśli chodzi o rozwój gospodarczy poszczególnych prowincji i województw.

Przedewszystkiem więc zamierza p. min. Młodzianowski wyłączyć z województwa kieleckiego powiaty częstochowski i będziński i wcielić je do województwa śląskiego. Poza tem projektowane jest przyłączenie do tegoż województwa powiatu chrzanowskiego.

Przeciw tym niefortunnym pomysłom żywo zaprottestowały koła gospodarcze, których argumenty są nader słuszne.

Przedewszystkiem więc, jeśli chodzi o przyłączenie powiatu częstochowskiego do województwa śląskiego, to stwierdzić trzeba z całą stanowczością, że Częstochowa pod względem gospodarczym, a ten wzgląd jest bądź co bądź najistotniejszy, stanowi raczej integralną część łódzkiego okręgu przemysłowego. Jeżeli więc już konieczne okroić trzeba województwo kieleckie, że dla czegoś ignorować względy tak rzeczowe, jak gospodarcza łączność z Łodzią, a wreszcie różnicę ustawodawstwa. Nie wolno przecieć i o tem zapominać, że w województwie śląkiem obowiązuje ustawodawstwo niemieckie, podczas gdy w Częstochowie, jak zresztą, w całej kngresowce bowlazuje dotychczas ustawodawstwo rosyjskie.

Przed kilku dniami donosiliśmy o zabiegach przemysłu łódzkiego, dookoła stworzeniu w Tomaszowie samodzielnego starostwa. Koła, które o to zabiegają, wychodzą ze słusznego założenia, że ośrodki uprzemysłowione muszą posiadać własną administrację, która z kolei, podporządkowana bezpośrednio województwu łódzkiemu, stworzyłaby znacznie udogodnienia dla sfer gospodarczych w obrębie zamkniętego w sobie i stanowiącego nierozdzielną całość gospodarczą łódzkiego okręgu przemysłowego.

Tymczasem rząd, zamiast iść na rękę tym dążeniom i odpowiedzieć do nich ustosunkowując, zamierza częścią tej całości gospodarczej a mianowicie powiat częstochowski włączyć do województwa śląskiego odmiennego ustawodawstwem i charakterem swego przemysłu.

Jest to oczywiście pomysł najzupełniej chyblony.

W swych dalszych planach reorganizacyjnych zamierza p. Młodzianowski włączyć powiat chrzanowski również do województwa śląskiego.

Mimowolnie nasuwa się pytanie, skąd ta nagła i tak dziwna sympatja dla Śląsku? Ale mniemamy o to.

Wyłączenie powiatu chrzanowskiego z województwa krakowskiego, a więc obszaru kopalni węgla i soli, byłoby wręczystwieniem, jak słusznie zauważyło jedno z pism krakowskich, zamierzeń politycznych Niemiec w latach 1917 — 1918. Tereny węglowe w zagłębiu krakowskiem oddano by pod wpływ przeważającego kapitału niemieckiego z uszczerbkiem zarówno lokalnych interesów gospodarczych jak i polskiej racji stanu.

Trudno więc znaleźć choćby jedną okoliczność, któraby przemawiała na korzyść projektowanych przez p. Młodzianowskiego reform. Wręcz przeciwnie, opinja publiczna uważa je za szkodliwe i niewskazane. Winny się one przede to jaknajrychlej znaleźć w lamusie chyblonych i nieistotnych pomysłów. ANT. W.

Mezczyźni rocznika 1908

Oziś reiestruią się: B i C

W dniu wczorajszym rozpoczęła się rejestracja mezczyzn, urodzonych w 1908 r. Dziś stawić się winni do lokalu rejestracyjnego mezczyźni o nazwiskach na litery początkowe B oraz C i C w dniu jutrzejszym rejestrują się mezczyźni o nazwiskach: D, E, Fa do Fe włącznie. (E)

Robotnicy są zdecydowani podjąć ostrą walkę o 15-proc. podwyżkę płac.

W lokalu . k. z. z. odbyło się zebranie delegatów robotników przemysłu włókienniczego, poświęcone sprawie wystawianych żądań podwyżkowych.

Jako referent wystąpił p. Walczak który zapoznał zebranych z treścią listu przemysłowców i wskazał, że należy walkę prowadzić aż do całkowitego osiągnięcia podwyżki.

Mówca zaznaczył że trzeba wykuczystać pomyslną konjunkturę w przemyśle i gotowość wszystkich robotników na prowincji do poparcia akcji

Podczas dyskusji nad referatem poszczególńi mówcy wskazywali, że zarząd główny zażądał zbyt małej podwyżki,

gdyż robotnicy łódzcy zarabiają mniej niż w przemyśle włókienniczym innych krajów, a szczególnie w chwili obecnej gdy fabryki idą na dwie zmiany, należało wystawić większe żądania, a jeśli przemysłowcy się nie zgodzą, to należy natychmiast proklamować strejk w całym przemyśle włókienniczym.

Po dyskusji przyjęto rezolucję następującej treści:

„Zebrani delegaci stwierdzają, że konjunktura w przemyśle jest b. dobra

w zupełności sprzyja robotnikom w walce o wystawione przez zarząd główny żądania podwyżki o 15 proc. Wobec tego wykreślenie się przemysłowców od podwyżki frazesami o złej konjunkturze jest grą na zwłokę i nadużywaniem łatwości opinii publicznej.

Zebrani wyrażają gotowość udzielenia jaknajdalej idącego poparcia zarządowi głównemu w walce o całkowite zdobycie wystawianych żądań, choć podwyżka ta nie zadawalnia robotników i jest to małe wyrównanie głodowych płac robotniczych, wobec czego walka musi być ostrą, by zmusić przemysłowców do udzielenia podwyżki“.

Następnie omawiano sprawę nieprze strzegania ośmiogodzinnego dnia pracy w przemyśle i p. Walczak wskazał, że ostatnio przemysłowcy coraz częściej zmuszają robotników do pracy dłuższej i są wypadki gdy robotnik pracuje na dwie zmiany bez odpoczynku

Po dyskusji przyjęto rezolucję nawołującą zarząd główny do wszczęcia kroków, by inspektorat pracy miał możność nakładania wysokich kar za łamanie powyższej ustawy. b.

Ządania więźniów zostały częściowo uwzględnione.

Jak już donosiliśmy, w więzieniu przy ulicy Gdańskiej więźniowie polityczni rozpoczęli głodówkę, wystawiając żądania pod adresem władz.

Wczoraj rano p. prokurator Markowski przybył do więzienia i odbył dłuższą konferencję z naczelnikiem więzienia p. Barglem, który udzielił mu dokładnych informacji, co do żądań więźniów.

W wyniku konferencji p. prokurator telegraficznie skomunikował się z ministrem Makowskim i wczoraj w godzinach popołudniowych nadeszła do prokuratora odpowiedź ministerstwa sprawiedliwości.

Z żądań więźniów odrzucono 12, a uwzględniono pozostałe 4, a mianowicie przyśpieszenie kursowania listów i pocztówek, wytoczenia dochodzenia policjanom, którzy pobili w dniu 6 bm. jednego z więźniów, zostaną dopuszczone do

Kto będzie zwolniony z wojska? Szczegółowe wyjaśnienia władz wojskowych.

Wobec chaosu, jaki zapanował wśród poborowych i rezerwistów na skutek ostatnich zarządzeń, zwróciliśmy się do miarodajnych czynników wojskowych od których otrzymaliśmy następujące wyjaśnienia:

Co się tyczy rocznika 1903 to oba turnusy zwolnione zostaną z wojska jeszcze w bieżącym miesiącu, ewentualnie — w pierwszej połowie przyszłego już całkowicie.

Rocznik 1904 służyć będzie prawdopodobnie do stycznia 1927 lub nieco dłużej, gdyż nie może on być zwolniony przed wyszkoleniem pobranych do wojska mezczyzn rocznika 1905.

Rocznik 1905 zostaje już obecnie wcielany, lecz uczynione to będzie w dwóch okresach, teraz i na wiosnę przyszłego roku.

Obecnie zostaną wcieleni ci, którzy

urodzili się w roku 1905 do lipca a więc ci starsi, następnie brane będą pod uwagę kategoria i paragraf, jak również stopień rodzinny rekruta. Ci wszyscy, którzy prócz kategorii A. mają jakiś „paragraf“, są jedynymi żywicielami rodziny lub urodzili się po 1 lipca — obecnie nie zostaną wcieleni.

Wreszcie do starszych roczników 1898 do 1902, które miały być pozwane na dosłużenie w wojsku do 12 miesięcy to władze wojskowe drugiej instancji uważają, że należy wreszcie z tem skończyć i roczniki te przenieść do rezerwy bez dosłużenia i w tym duchu wysłały wnioski do ministerstwa spraw wojskowych.

Najprawdopodobniej ministerstwo zgodzi się na to i roczniki te odrazu przejdą do rezerwy i będą wzywane na ćwiczenia rezerwy dwumiesięczne

Bracia Schellenberg

Co o nich pisze prasa zagraniczna.

Film „Bracia Schellenberg” posiada styl, styl nowoczesny, irapujący, który dzieło to wynosi ponad codzienną, powszednią szarzyznę...

Pocieszające jest to, że opracowanie filmowe Willy Haasa zrzuca z siebie szczęśliwie zbyteczne balasty powieści Kellermana. On upraszcza, unika zbędnych komplikacji, czyni treść ciekawszą przez to, że u niego wydarzenia toczą się z zawrotną szybkością naprzód...

Nadewszystko przy końcu załatwia się zrećnie z fabułą, wydobywając z niej niezwykle możliwości...

Grune (spółautor scenariusza) trzyma się linii wytycznej. Jego robota nie posiada żadnych zbytecznych odchyśleń, czy powtarzania się momentów.

...Film jest prosty, wyrazisty, jasny i przez to właśnie — epokowy... Reżyser Grune ożywił wszystkie papierowe postacie, natchnął je potęgą życia i kazał im żyć — nie grać...

W pierwszym akcie — pokazuje nam batalię giełdową... wykonaną doskonale, z nakładem pracy i wysiłkiem talentu...

Walka bez sentymentów, bez uczuć, walka nie tylko o władzę, lecz i o pieniądże...

Zdjęcia... technicznie doskonale, dośladne i wyraziste...

Pod względem gry aktorskiej dominuje Konrad Veidt, który jednocześnie odgrywa rolę obydwóch braci... Jako człowiek przemocy, jako kapłan pieniądza — doskonały. Zimny, brutalny, świadom swej przemożnej siły...

Obok przewyższającego samego siebie Veidta stanęła Lil Dagover, rafinowana, ekscentryczna, kusząca...

TEATR MIEJSKI.

Dziś, jutro i w niedzielę wieczorem świeżo wystawiona krotkocwłowa filmowa M. Lengyel'a „Bitwa pod Waterloo” z Michałem Zalcem w popisowej roli Jakobsena — kuśnierza.

W niedzielę o godz. 3 m. 30 po południu po raz ostatni na przedstawieniu popołudniowym „Wicek i Wacek”. Ceny popularne.

W poniedziałek wieczorem po cenach popularnych (od 50 gr. do 5 zł.) „Niedojrzały owoc” z Stefanją Jarkowską, Pelagją Relewicz-Ziemińską, Janem Bielnem i Tadeuszem Krotkiem w rolach głównych.

TEATR POPULARNY.

Dziś po raz ostatni wieczorem tragedia historyczna Glińskiego „Dwie moce” z udziałem całego zespołu. Ceny miejsc zwykłe.

Jutro „Dwie moce” idą jeszcze na przedstawieniu popołudniowym dla młodzieży. Ceny najniższe od 40 do 80 gr.

WEDŁUG ALEKS. PUSZKINA

RUDOLF VALENTINO („CZARNY ORZEŁ”)

LÓDŹ, WRZESIEŃ 1926
NAJBLIŻSZA PREMERA KINOTEATRU „LUNA”

Walka ze szkarlatyną

będzie prowadzona planowo przez wydział zdrowotności publicznej.

W środę dnia 15 września r. b. odbyło się w wydziale zdrowotności publicznej pod przewodnictwem p. prezydenta M. Cynarskiego posiedzenie sekcji do walki ze szkarlatyną.

Po odczytaniu sprawozdań, wywiązała się dyskusja nad metodami walki ze szkarlatyną, w rezultacie której uchwalono następujące wnioski:

1) Cała akcja walki ze szkarlatyną winna być skoncentrowana i skoordynowana w Wydziale zdrowotności publicznej i tylko ten wydział, jako fachowy i odpowiednio przygotowany, może skutecznie kierować całą akcją. Zaprosić do komisji przedstawicieli kasy chorych, kuratorjum i t-wa ochrony zdrowia wśród żydów. Wydać odezwę do ludności o szkarlatynie wzorem odezwę o durze. Uprosić duchowieństwo, by z ambon zachęcało do szczepienia i skutecznej pomocy władzom wydziału zdrowotności publicznej;

2) Zwrócić uwagę na działalność w okresie przedszkolnym i zachęcać do szczepienia rodziców tych dzieci. Szczepienia w okresie przedszkolnym rozpocząć od dzieci w ochronach, przedszkolach miejskich i domach wychowawczych oraz w domach wychowawczych T. U. R.

Szczepienia rozpocząć należy już 20-9 r. b. W szpitalach wprowadzić szczepienia surowicą leczniczą, którą zastrzykiwać można tylko na 2 — 3 dzień po chorobie;

3) Wzmocnić należy nadzór ze strony dozorców sanitarnych nad chorymi, leczonymi w domu oraz zastosować przymus szpitalny, — tam, gdzie są złe warunki sanitarne;

4) Po izolowaniu chorego do szpitala zastosować jaknajszybszą dezynfekcję mieszkania i rzeczy chorego. Należy koniecznie powiększyć personel miejskiej izby odkażającej o 3 osoby, by szybko i w porę można było przeprowadzać odkażenie, tłumiąc tym sposobem w zarodku źródło zarazy;

5) Otworzyć natychmiast oddział szkarlatynowy w szpitalu „Anny - Marii” na 70 łóżek;

6) Zaoptować miejski oddział przewozu chorych w karetkę samochodową, która byłaby czynna w dzień i w nocy;

7) Nabyć na dalszą akcję szczepionek jeszcze dla 500 osób i prosić magistrat o dalsze 2 tysiące złotych na ten cel;

8) Przeprowadzić statystykę dzieci do szczepień wśród pracowników magistratu i uprosić magistrat, by zajął się i rozstrzygnął sprawę szczepień dzieci pracowników miejskich.

„REDUTA”

Dziś nieodwołalnie po raz ostatni!

POTOP

„ROZPĘTANYCH ŻYWIOŁÓW”

w rolach głównych: Georg O'Brien, Florence Gilbert, Jeanette Geynor.

monumentalny dramat niewidziany dotąd wrażeń i okropności

Co usłyszymy przez radio dziś, w piątek, dn. 17-go września.

PROGRAM STACJI WARSZAWSKIEJ (fala 480 m.).

15.00 — Komunikat gospodarczy.
17.00 — Pogadanka harcerska.
17.30 — Odczyt p. t. „Pielęgnacja włosów” wygl. dr. Julja Świtalska.
18.00 — Odczyt p. t. „Jak powstaje film” wygl. p. Michał Machwic (reżyser filmowy).
18.30 — Odczyt p. t. „Adwokatura”, wygl. Bolesław Janusz Kachel.
19.00 — Odczyt p. t. „Wady i zalety charakteru polskiego w świetle psychologii”, wygl. inż. Eugenjusz Porębski.
19.25 — Komunikat rolniczy.
19.40 — „Rozmaitości”.
20.30 — Koncert kameralny. Recital skrzypcowy Józefa Ozimińskiego.

CZĘŚĆ I.

1. Vitali — Ciacona. 2. a) Reger — Preludjum g-moll, solo skrzypcowe, b) Reger — Preludjum e-moll. 3. Mozart — Keisler — Rondo

CZĘŚĆ II.

4. Różycki — Nokturn fis-moll. 5. a) Andrzejowski Adam — L'Antique, b) Andrzejowski Adam — Burleska. 6. K. Szymanowski — Romans D-dur. 7. Wieniawski — Polonez A-dur. Przy fortepianie prof. L. Urstein.

PROGRAM KONCERTÓW ZAGRANICZNYCH

PARYŻ, fala 1750 m. 12.30, 20.30 — Koncerty RZYM, fala 425 m. 21.25 — Wieczór lekkiej muzyki.

ZURYCH, fala 513 m. 20.00 — Koncert chóru WIEDEN, fala 531 m. 20.00 — „Mieszczuchy”, komedia Kotzebuego.

PRAGA, fala 594 m. 20.00 — Koncert (flet, violonczela, klarnet, skrzypce).

BUDAPESZT, fala 560 m. 20.00 — Koncert (skrzypce, fortepian).

BERLIN, fala 504 m. 22.30 — Wieczór sonat (Kühnau, Scarlatti Haydn).

LIPSK, fala 452 m. 22.00 — Wieczór wokalny

INAUGURACJA SEZONU KONCERTOWEGO 1926/27.

W niedzielę, dnia 26 b. m. o godz. 4-ej po południu odbędzie się w Filharmonii Inauguracja sezonu koncertowego 1926/27 r. Pierwszy ten koncert z „cyklu mistrzowskich” uświetnią tej miary artyści co Adam Didur, który niedawno przybył z Ameryki, córka znakomitego artysty Olga Didurówna oraz Stanisław Gruszczyński i wszyscy trzej znakomici goście wystąpią razem na jednym koncercie.

Gdy do tego dodamy, że artyści tym razem wybrali dla Łodzi niezmiernie ciekawy program, który niebawem podamy, to istotnie oczekuje melomanów naszego miasta wspaniała uczta artystyczna, jaką sżykuje nam dyrekcja koncertów Alfreda Straucha.

Po koncercie łódzkim p. Didur wyjeżdża z powrotem do Ameryki i nie będziemy mieli okazji tak przedko napawać się jego pięknym głosem. Bilety na koncert powyższy już zamawiać można w księgarni Alfreda Straucha

OSOBISTE.

Po powrocie z urlopu wypoczynkowego p. Józef Gelbardt, inspektor Urzędu Miar w Łodzi, rozpoczął urzędowanie.

NADZWYCZAJNE WALNE ZEBRANIE P. O. W.

W czwartek dnia 14 października br. o godz. 7 wiecz. w pierwszym o godz. 8-ej wiecz. w drugim terminie odbędzie się w lokalu przy ulicy Piotrkowskiej 82 nadzwyczajne walne zebranie członków Polskiej Organizacji Wolności w Łodzi z następującym porządkiem dziennym: 1) zagajenie i wybór prezydium 2) odczytanie protokołu poprzedniego walnego zebrania, 3) sprawozdanie zarządu i komisji rewizyjnej, 4) wybór władz organizacji, 5) wolne wnioski.

Dentysta

Rakisowski

Zielona 6

powrócił.

Nudny wstęp do farsy

czyli pierwsze poferyjne posiedzenie rady miejskiej

Wczorajsze inauguracyjne posiedzenie rady miejskiej zawiodło na całej linii. Leniwie i ospale wysłuchali panowie radni komunikatu i sprawozdania komisji skarbowo - budżetowej. Jednomyślnie jak nigdy, uchwalali jeden punkt za drugim.

Dyskretne i mniej dyskretne ziewania, przyciszone rozmowy o wszystkim absolutnie z wyjątkiem porządku dziennego — oto wrażenia z wczorajszego posiedzenia, które rozpoczęło się o 2 godziny wcześniej, niż zwykle.

Na wstępie radny Nowacki wystąpił wnioskiem w sprawie uzupełnienia o zrzeczeniu się pierwszeństwa hipotecznego z placu szkoły realnej zgromadzenia kupców m. Łodzi. Wniosek został uchwalony.

Z kolei nastąpiły pytania. R. Holenderski zapytał, jak zareagował magistrat na podwyższenie taryfy za światło, na co otrzymał zapewnienie wiceprez. Wojewódzkiego, iż magistrat protestował, ale nie mógł nic zdziałać, gdyż Ł. T. Elektryczne jest formalnie w porządku.

Okradzenie inspektora Wojtkiewicza.

Złodzieje zabrali sprzęty kuchenne i bieliznę.

Onegdaj w godzinach popołudniowych nieznanymi sprawcami okradli mieszkanie okręgowego inspektora pracy p. inż. Wojtkiewicza, przy ul. Narutowicza 45 w gmachu PKO.

Złodzieje, korzystając z nieobecności w tym czasie lokatorów, dostali się do mieszkania p. Wojtkiewicza drzwiami kuchennymi, które otworzyli podrabianym kluczem, poczem skradli co cenniejsze sprzęty kuchenne oraz bieliznę przygotowaną do prania.

Na szczęście drzwi kuchenne, prowadzące do przedpokoju i dalszego mieszkania były zamknięte, od wewnątrz, a klucz tkwił w zamku, wobec czego złoczyńcy nie mogli się dostać do pokoi. W każdym razie szkoda wyrządzona jest dość znaczna i dochodzi do 500 złotych.

Policja czyni energiczne poszukiwania, celem ujęcia zuchwałych złoczyńców.

Szereg pytań postawił rad. Lichtenstein.

— Czy prawdą jest, że magistrat sściaga 4 proc. kary za zwłokę jedynie od biednych płatników? — Czy magistrat podjął energiczną walkę z epidemią szkarlatyny? Ile zarobił magistrat na strajku pracowników miejskich? —

Prez. Cynarski w odpowiedzi oświadczył, że za strejk się nie płaci, zaś ławnik Kulamowicz pytanie w sprawie kary za zwłokę radził skierować pod adresem p. wiceprez. Groszkowskiego.

Przystąpiono z kolei do porządku dziennego który szybko został wyczerpany i posiedzenie o godz. 9.50 zostało zakończone.

Łabędź, szczupak i rak.

Magistrat jest zawsze w porządku.

Jedno — „już załatwił“, drugie „załatwi“, trzecie — „uważa za załatwione“.

W dniu wczorajszym w urzędzie wojewódzkim odbyła się konferencja, na której omawiane były postulaty, wysunięte przez „komisję pięciu“ w sprawach dotyczących pracowników miejskich.

W konferencji wzięł udział p. wicewojewoda dr. Ossoliński, prezydent miasta Cynarski oraz wiceprezydent Wojewódzki i Groszkowski, wicedyrektor zarządu miejskiego Kalinowski oraz inspektor związków komunalnych radca woj. Kozłowski.

Po dłuższej dyskusji doszło do uzgodnienia poglądów magistratu i urzędu wojewódzkiego na kwestię załatwienia punktów, zawartych w protokole likwidującym ostatni strejk.

W szczególności ustalono, iż sprawa wypłacenia gratyfikacji pracownikom gazowni jest w ścisłym związku z wypłaceniem takiejże gratyfikacji wszystkim pracownikom magistratu.

Sprawa ta magistrat po zorientowaniu się w możliwościach finansowych miasta oraz wynalezieniu odpowiedniego pokrycia budżetowego, zajmie się w najbliższym czasie, wobec czego wypłata gratyfikacji tak pracownikom magistratu jak i gazowni będzie bezwzględnie załatwiona

w ciągu listopada lub grudnia rb.

Sprawa podwyższenia kategorii służbowych najniższym funkcjonariuszom magistratu, jako zależna od władz nadzorczych, zostanie w najbliższym czasie przedstawiona tymże władzom przez magistrat z wnioskiem przychylnym i załatwiona ostatecznie po zdecydowaniu jej przez wymienione władze.

Co do wypłaty remuneracji i wynagrodzenia za godziny ponadliczbowe magistrat sprawy te

załatwia zawsze przy uwzględnieniu wydajności pracy

oraz konieczności pracy poza godzinami urzędowymi i kwestię tę należy uważać za uregulowaną.

Odnosnie potraczeń za koszty utrzymania pracowników szpitalnych, sprawa ta zostanie załatwiona w ten sposób, iż magistrat obniżył stawki dzienne do faktycznych kosztów nabycia środków żywności t. j. do zł. 1,60.

W związku z powyższym w dniu dzisiejszym o godz. 12 w południe odbyła się w urzędzie wojewódzkim konferencja z udziałem delegatów pracowników instytucji użyteczności publicznej, celem przedstawienia im dotychczasowego przebiegu sprawy realizowania postulatów pracowników.

Szoferzy proszą

o zmianę miejsc postoju.

W dniu wczorajszym do komisarza rządu zgłosiła się delegacja szoferów taksówek z prośbą o zmianę systemu rozlokowania dorożek samochodowych gdyż dotychczas oczekują oni w zbyt wielkiej ilości przeważnie na bocznych ulicach i wskutek tego mają małe zarobki.

P. komisarz rządu obiecał sprawę tę rozpatrzyć i uwzględnić żądania szoferów.

CASINO

Dzisiaj i dni następnych!!!

Wspaniały film amerykański w 10-ciu aktach pełen finezji i uroku

Moja żona i ja

Nowoczesny dramat rodzinny z życia miljardierów amerykańskich! — Imponujący przepych wystawy! Arcydzieło gry i wystawy!

W rolach głównych:

Irena Rich i Huntly Gordon.

Film wykonany w wielkiej amerykańskiej wytwórni — Warner Brothers.

Początek przedstawień o godz. 4.30. — Orkiestra symfoniczna pod dyr. p. L. Kantora
Sala mechanicznie wentylowana.

Polityka przywozowa

jest błędnie prowadzona: w komisji kontyngentowej winni zasiadać również kupcy.

W sferach importerów ujawnia się niezadowolenie z obecnej struktury władz, którym powierzono reglamentację przywozu.

Obecnie istnieją w tej dziedzinie dwa organy. Pierwszy to tak zwana „Centralna komisja przywozowa“, składająca się przedstawicieli zainteresowanych przemysłowców i kupców.

Druga — „Komisja kontyngentowa“ ściśle urzędnicza, składająca się wyłącznie z delegatów różnych ministerstw.

Komisja kontyngentowa ustanawia kontyngenty na artykuły reglamentowane, a „Centralna komisja przywozowa“ rozdzela kontyngenty.

Otóż zainteresowani skarżą się, że o ile centralna komisja przywozu do-

skonalnie spełnia swe zadania, o tyle urzędnicza komisja kontyngentowa stanowczo pracuje chaotycznie. Udzielane przez nią kontyngenty nie odpowiadają potrzebom życia gospodarczego. Dla artykułów powszechnego spożycia, jako herbata, kawa, korzenie ustalono zbyt małe kontyngenty. Dla artykułów, będących w kraju w nadmiarze, jako wyroby metalowe, gumowe, skóry, obuwie, galanteria, ultramaryna ustanowiono najniepotrzebniej tak wysokie kontyngenty, iż czynią one reglamentację faktycznie iluzoryczną.

Siery zainteresowane przypisują błąd „Komisji kontyngentowej“ jej jednostronnie urzędniczemu składowi i domagają się dopuszczenia również i do niej przedstawicieli sfer gospodarczych.

wald nad niesprawiedliwością losu, który pozwala, by towar leżał i nie procentował — i ponure jego były myśli, jakby podpalił własną fabrykę i został na tem „trochę“ złapany.

A gdy czasem zjawi się jakiś zabłąkany kupiec z prowincji, Puppenwald, jak by dostał skrzydeł...

— Najlepszy towar po najtańszej cenie — kusi z niebiańską słodyczą w ochrypniętym głosie... Warunki idealne!... Weksle na dwa lata!... Będzie pan doprawdy zachwycony!...

A kiedy kupiec waha się i nie chce udzielić kategorycznej odpowiedzi, Puppenwald zamienia się cały w nadziewany marmeladą karmelek:

— Może szanowny pan pozwoli dziś do mnie na kolację... Żona będzie szczęśliwa! Przyjmie pana z otwartymi ramionami... A jeśli pan nie ma pokoju, niech pan u mnie nocuje!... A co do towaru, to rzeczywiście lepszego gatunku i lepszych warunków pan nie dostanie nigdzie!...

I Puppenwald prawi komplementy, i

skacze koło kupca, jak ten piesek pokojowy, i chciałoby mu się złapać go kurczowo za szyję i dziko wrzasnąć:

— Nikczemnik! Łobuz! 50 procent niżej cennika i dwuletni kredyt!... Ty pijesz moją krew, a ja muszę robić rozkoszną minę, jak u fotografa.

— To jest podaż...

INTERES W RUCHU I RUCH W INTERESIE.

Pan Puppenwald siedzi w swoim gabinecie, jak król, lepiej, jak Mussolini, jak Primo de Rivera, jak Kemal - pasza. Pali hawańskie cygaro i snuje rozkoszne myśli w obłokach wonnego dymu.

— Towaru ani na lekarstwo... Półki są puste, jak zawartość głowy rajcy miejskiego... Towar się procentuje jeszcze przed jego fabrykacją... Kupcy stoją „w ogonku“ i marzą o dopuszczeniu ich przed oblicze „samego“ Puppenwalda.

A gdy wreszcie któremuś z nich uda się dotrzeć do niego, Puppenwald podaje mu z pogardą jeden palec:

— Chce pan towar?! Będzie za pół roku!... Pieniądze z góry!...

Kiedy zaś klient zdobywa się na odwagę i proponuje zmianę warunków, Puppenwald wpada w szal. Potrząsa grzywą, jak ten lew który wyłysiał i wielkim głosem grzmi:

— Won stąd! Niema towaru! Ja wam łaskę robię, że wogóle sprzedaję moje wyroby!...

A sterroryzowany kupiec kłania się mu po pas i prosi błagalnie i daje takie warunki, że kamienne serce czcigodnego Puppenwalda mięknie, jak ten wosk pod działaniem dobroczynnych promieni słońca...

I myśli sobie Puppenwald i brzuch mu tyje i tył mu tyje:

Idjota! Osioł! 50 proc. wyżej cennika i gotówka z góry! Ja piję jego krew, a on musi robić rozkoszną minę przy parszwym interesie...

— To jest popyt!...

W. LAK.

... owszem, jednakże film

Bracia Schellenberg

posiada potężniejszą wystawę, bardziej porywającą fabułę i piękniejsze kobiety, a nade wszystko genja na grę dwóch KONRADÓW VEIDTÓW...

Podaż i popyt.

(Żelazne prawo ekonomii w łódzkim wydaniu).

STAGNACJA

Czarne, jak jego sumienie, były myśli czcigodnego pana Puppenwalda... Półki ugięły się pod sztukami towaru, podatki sypały się, jak nadużycia w magistracie, a tu kupca nie widać było ani na lekarstwo, chociażby z Kasy Chorych.

I dumął smętnie czcigodny Puppen-

Zwiększenie podatków.

Przed paru dniami na tem miejscu omawialiśmy niebezpieczeństwo wzrostu podatków i rozwoju budżetu państwowego. Nieomal jednocześnie ukazał się w prasie szereg najbardziej uroczystych zapewnień rządu, iż obawy są całkiem nieaktualne. Zapewnienia brzmiały tak kategorycznie, iż w pewnych momentach trudno w nie było nie wierzyć.

Rzecz się obecnie jednak wyjaśnia w całkiem odmiennym świetle, aniżeli ją komunikaty rządowe przedstawiały.

Z wniesionego do sejmu projektu na czwarty kwartał wyłiera całkiem wyraźnie deficyt, nadto pozostaje do pokrycia kilkanaście antycypowanych milionów z trzeciego kwartału. Budżet w ogólności napełniał w poszczególnych resortach bardzo silnie. Cyfry podane były przez depeszę „Republiki”.

Jednocześnie półrządowa tym razem agencja podała do wiadomości, iż w kołach oficjalnych noszą się z zamiarem podwyższenia podatków bezpośrednich w granicach od 10 do 20 procent.

A więc jednak...

Przedewszystkiem chcemy in formall zauważyć, iż metoda działania ministerstwa skarbu polegająca na celowym utrzymywaniu społeczeństwa w niepełności zapomocą nielotnych dementi's osłabia powagę słowa rządowego. Ludzie zainteresowani w rozmiarach podatków, płatnicy ich, mają prawo domagać się od rządu aby mówiono im całą szczerą prawdę o widokach podatkowych, a by dano im możność wypowiedzenia uwag krytycznych. Rząd zdaje się, ujawniając swoje plany bezpośrednio przed sesją sejmową, zamierza płatnika postawić przed faktem dokonanym.

Co do meritum nie pozostaje nic innego jak powtórzyć nasze ustawiczne „praeterquam censeo”.

Nie dajmy się unieść przesadnemu optymizmowi. Nie przeszacowujmy naszych sił. Widok dymłających kominów w kraju nie powinien dawać zbyt daleko idących iluzji. Już obecnie jesteśmy przeciążeni podatkami; jeżeli mamy zmienić nasz system podatkowy, istotnie niedopasowany do obecnych czasów, bo pochodzący z okresu inflacji, to musimy go zmieniać w kierunku osłabienia, a nie wzmocnienia ciężaru podatkowego.

Już dzisiaj gdy trzeba płacić 10 procentowy dodatek od danin — widoczne jest, że ludzie interesów: kupcy, fabrykanci, bankierzy, żalą się i żalą słusznie. Gdzie tu mówić o podwyżce bezpośrednich podatków w rozległej granicy od 10 do 20 proc.

Nie chodzi nam tylko o ujawnione zamiary rządowe w związku z zakończeniem bieżącego roku. Gorzej, że na przyszły rok rząd według fany chowa w zanadrzu o wiele szersze przewidywania wydatkowe. Niechby je przynajmniej ujawnił.

W ciekawy sposób sprawa podniesienia podatków zbiega się chronologicznie ze złożeniem ostatecznego resume pracy przez misję profesora Kemmerra. Nikt dotąd poza rządem nie zna treści memorjału.

Śmiemy wątpić czy wśród zaleceń, które niechybnie zawiera, figuruje również rada powiększenia podatków.

Jak dotąd, wszyscy eksperci krajowi czy zagraniczni radzili coś wprost przeciwnego. Zgodną była w Polsce rada ludzi z katedr, z gazet i człowieka z ulicy.

SPRAWĘ CIĘŻARU PODATKOWEGO UWAZAMY ZA NAJDONIOSLEJ-

Nowe przepisy stemplowe.

Najważniejsze postanowienia ustawy, która ogłoszona będzie za kilka dni.

W najbliższych dniach ogłoszona zostanie nowa ustawa stemplowa. Poniżej podajemy szereg najważniejszych stawek i postanowień nowej ustawy zmieniających znacznie obowiązujące dotychczas przepisy stemplowe.

Przedewszystkiem ustawa wprowadza zasadniczą nowość: rachunek albo potwierdzenie odbioru ceny za dostarczony towar podlega, począwszy od 20 zł. opłacie stemplowej 0,2 proc., jeżeli wystawia go przedsiębiorca, jako płatnik podatku przemysłowego, lub ustawowo zwolniony od tegoż, zaś 1 proc. w innych przypadkach. Wszakże opłata ta nie należy się, jeżeli od odpowiedniej umowy sprzedaży już raz była uiszczona. Podobnie rzecz się ma z rachunkami stwierdzającymi wykonanie umowy o świadczenie usług przez osobę, która się do nich zobowiązała.

Umowy handlowe zawarte w formie korespondencji kupieckiej, są wolne od opłaty. Opłata od pokwitowań, t. j. potwierdzeń odbioru sum pieniężnych lub papierów wartościowych, wynosi 20 groszy, wszakże również tylko, o ile nie stanowią one dowodu zawarcia umowy.

Od płatnego przeniesienia własności nieruchomości opłaca się 2 proc. wartości przedmiotu (przy przymusowej parcelacji ziemi rolnej tylko 1 proc., lub 0,2 proc.), od umów o spółkę 1 proc. od przyjęcia gwarancji 3 zł., dokumentów cesyjnych 1 proc., tyleż od umów o

dostawę robót, następnie od tytułów dłużnych (obligacji) 0,5 proc. lub 0,3 proc., a od asygnacji pieniężnych i czeków 0,3 proc.

Opłaty przy kupnie sprzedaży papierów o stałym oprocentowaniu wynoszą 1/2 promille, przy akcjach zaś, kulkach (udziałach w kopalnictwie) i innych papierach o oprocentowaniu niestałym — 2 promille. O ile transakcje papierami wartościowymi dokonywane są między bankami, względnie domami bankowymi, stopa ta wynosić miała dla papierów państwowych 1 promille, za akcje zaś 5 promille.

Do uiszczenia opłaty obowiązane są solidarnie strony kontraktujące, lub prowadzące interesy bez zlecenia, następnie wszystkie osoby, w których interesie zdziałano pewną czynność prawną. Stronom służy jednak prawo postanowienia w umowie, która z nich ma uiszczyć opłatę. W przeciwnym razie każda z nich (w stosunku do siebie — pro foro interno) obowiązuje tylko połową przypadającej należności.

Opłatę stemplową od umowy należy uiszczyć w ciągu trzech tygodni, licząc od pisemnego sporządzenia umowy w Polsce. Co do pism takich, sporządzonych zagranicą, termin rozpoczyna się z dniem przybycia ich do Polski.

Opłata stemplowa przedawnia się po pięciu latach, z wyjątkiem przypadku gdy umowa jest jeszcze w mocy. kw.

W notesiku businessmana.

Moralność kupiecka stoi w Polsce, a szczególnie w Łodzi na dość niskim poziomie. Noto-rycznie znani są ludzie, którzy kilka razy w życiu podstępnie bankrutowali, umyślnie palili się zasadniczo nie płacąc zobowiązań, a jednak toleruje się ich w życiu handlowym. Gdyby takie wypadki miały miejsce np. w Anglii, wszystkie banki odmówiłyby im kredytów, żyro na wekslu dyskwalifikowałoby ten papier i w krótkim czasie askodliwe i wyrodne elementy musiałyby zniknąć z powierzchni gospodarczego życia.

Jeden z kupców łódzkich pokazywał nam ostatnio list, otrzymany od wielkiej firmy belgijskiej, u której starał się zastępować na Polskę. W liście tym wymienionych jest kilka firm łódzkich, które dopuściły się nieuczciwości w stosunku do belgijskich interesantów. I z tego powodu rzeczona firma belgijska wzdryga się przed nawiązaniem kontaktu z Łodzią. Straty jakie płyną stąd dla miasta i kraju są oczywiste. My sami musimy przedewszystkiem podjąć sanację we własnym zakresie, aby i inni mieli do nas zaufanie.

Ameryka ma wiele kłopotu ze swoimi europejskimi dłużnikami. Prostu nie chcą płacić pod najrozmaitszymi pretekstami. Z pogród płatników europejskich do najlepszych należy Polska. Płacimy punktualnie, nie tylko procenty, ale spłacamy kapitał. W prasie amerykańskiej było to już niejednokrotnie podniesione.

Ostatnio prezes światowego koncernu Baldwina, wyrabiającego lokomotywy, w publicznym przemówieniu w New Jorku podkreślił, że jego towarzystwo pożyczyciło Polsce 7 milionów dolarów w czasie, kiedy nie mieliśmy nic, oprócz biednej ludności. Wszystkie spłaty zostały dokonane niezwykle punktualnie. Wyciąga stąd zasadę dla swoich rodaków, że mogą Polskę pożyczyci spokojnie, tembardziej, że pożyczki nie będą zużyte, jak w Niemczech na wytworzenia konkurencji amerykańskiemu przemysłowi.

Znane zakłady ceramiczne „Chmielów” są poważnie zagrożone finansowo. Fakt dziwny, jeśli weźmiemy pod uwagę, że nasz przemysł ceramiczny stoi pod względem technicznym bardzo wysoko, a wyroby jego są w kraju i zagranicą ogromnie spopularyzowane. Koła fachowe zwracają uwagę, że w Polsce odbywa się jednak planowa ruina tego przemysłu. Jest ona w

znacznej mierze stosowana przez kapitał zagraniczny, który chce się pozbyć konkurenta i dlatego obciąża wyroby w Polsce olbrzymimi kosztami handlowymi, pensjami dyrektorów (cu-dzoziemców), a poza tem sprowadza z zagranicy wszystkie materiały pomocnicze, choćby nawet w wielkiej ilości znajdowały się one w kraju. Na fakt ten należy zwracać należytą uwagę właścicieli czynników.

Skarżymy się na brak wagonów dla przewozu węgla i drzewa. Według ostatnich danych na 100 km. toru kolejowego przypada u nas 78 wagonów towarowych. Przed wojną było w Rosji 74, a w Austrii tylko 59. A więc nie jest winien brak wagonów, ale poprostu nieumiejętna kolejowa gospodarka.

Zniżka na rynku akcyjnym wywołuje różnego rodzaju domysły. Między innymi jeden z dzienników bije na alarm, że dużą rolę odgrywają tu poczynania banków, posiadające wszelkie cechy malwersacji. Banki posiadają w depozycie ogromne zapasy akcyjne swych klientów. Nie licząc się, że jest to cudza własność operują swobodnie temi akcjami na giełdzie sprzedając cudze akcje i odkupując je, zarabiając kursowe różnice. Związek banków winien tę sprawę wyświecić, a w razie stwierdzenia nadużyć niezwłocznie pociągnąć winnych do karnej odpowiedzialności.

Jedną z największych obecnie firm wydawniczych w Polsce „Książnica-Atlas” w Łodzi — Warszawa, powierzyła skład główny swoich wydawnictw na Łódź znanej w naszym mieście księgarni Ludwika Fiszera.

Wydawnictwo „Książnica-Atlas”, należące do towarzystwa nauczycieli szkół średnich i wyższych, ześrodkowało w swym ręku najcięższe siły autorskie w zakresie piśmiennictwa pedagogicznego, a zwłaszcza cieszą się uznaniem sfer nauczycielskich i poparciem ministerstwa wyznań podręczniki dla szkół średnich i powszechnych, wydawane przez to towarzystwo. To też z uznaniem powitać należy objęcie przedstawicielstwa księżnicy przez tak poważną i ruchliwą firmę, jak księgarnia Fiszera, która od szeregu lat cieszy się sympatją społeczeństwa łódzkiego.

SZA MIĘDZY DONIOSŁEMI SPRAWAMI GOSPODARCZEMI DNIA. Sądzimy, że tym razem społeczeństwo dołoży do niej tyle uwagi i pilności, że bę-

dzie załatwiona pomyślnie. Wypróbowana wola rządu prof. Bartla powinna przy tej okazji również się ujawnić.

A. Z.

Rynek kolonialny.

Kawa i herbata

w transakcjach światowych.

KAWA: Tendencja na rynku światowym spokojna i konsumpcja jeszcze wstrzymuje się od zakupów. Tymczasem zapasy wszędzie się zmniejszają. Zapasy widoczne w Santos zredukowały się już niżej 1.000.000 worków. Z Rio zostało załadowane przeszło 1/3 część zbioru. Widok na zbiór 1926/7 pozostają jak dotąd dobre. Ceny mimo zmniejszonych zapasów słabe. Santos, przedewszystkiem lepsze gatunki, utrzymał się na dawniejszej stopie, gdy tymczasem Rio zniżył się o kilka szylingów.

Środkowo - amerykańskie kawy są, bardzo mocne. Podaż na późniejsze załadowanie mała. Notowano Guatemalę — basis prima — załadowanie grudzień/styczeń dol. 32,50.

W Gdańsku rynek trochę się ożywił, a to dlatego, że w Polsce zapasów bardzo mało.

Santos extraprime, good bean, soft, good roast sh. 103/6.

Santos prime, good bean, soft, good roast sh. 103/6.

Santos superior, good bean, soft, good roast sh. 101/-

Rio VII, good bean, greenish, sh. 83/- wszystko załadowanie firmy E. Johnston i Co Ltd., Rio i Santos, na oryginalnych warunkach załadowcy. Załadowanie z Brazylii, waga brazylijska, ceny za cwt. c. i. f. Gdańsk, rembour 90 dniowy na Londyn.

HERBATA: Ogólna tendencja, jak dotąd: lepsze gatunki poszukiwane i mocne — średnie gorsze gatunki zaniedbane i słabe.

To samo okazuje się na aukcjach londyńskich, gdzie tak herbaty indyjskie, jak i ceylońskie w ostatnim tygodniu w lepszych gatunkach były znowu poszukiwane, gdy tymczasem za średnie i tanie gatunki płacono ceny niższe.

W Jawie i Sumatrze — ceny także trochę spadły.

Z chińskich herbat stare zapasy znajdują natychmiast odbiorców, także z nowych zbiorów herbaty loco i towar płynący. W Hongkongu dotąd nie ładują.

W Gdańsku interesy również się ożywiły, ale tutaj właśnie poszukują najtańszych gatunków, gdy tymczasem lepszy towar idzie tylko w małych ilościach do pakowni.

Żalą się i płaczą na wymiary podatkowe.

W dniu onegdajszym zwróciła się do dyrekcji centralnego stowarzyszenia kupców wojew. łódzkiego (Piotrkowska 10) grupa członków z żądaniem zwolnienia zebrania płatników, pokrzywdzonych wymiarami podatku dochodowego za rok 1925.

Tak samorzutnie zwolnione zebranie odbyło się onegdaj o godz. 9-ej wieczorem w lokalu stowarzyszenia z udziałem zarządu stowarzyszenia i centralnej rady gospodarczej oraz ogromnej liczby zainteresowanych kupców.

Zebranie nosiło wyjątkowo burzliwy charakter i trwało do późnej nocy.

Lwia część skarg dotyczy wymiarów sporządzonych w komisjach szacunkowych, należących do IV urzędu skarbowego.

Zebrani przedstawiali zarządowi stowarzyszenia otrzymane nakazy płatnicze na sumy nie będące ich zdaniem wprost w żadnym stosunku do faktycznego dochodu.

Tak np. jeden z podatników otrzymał nakaz na zapłacenie 3.200 zł. podatku wówczas, gdy ustawowo dokonany wymiar winien wynosić zaledwte 122 zł. (urzędowo bowiem stwierdzony obrót osiągnięty w 1925 r. wyniósł 70 tys. zł., dochód więc ustawowy wynosi 3 i pół tysiąca, z czego przypada 122 zł. podatku).

Cały szereg innych faktów stwierdzonych na zebraniu w opinii zainteresowanych jest nie mniej rażącym dowodem krzywdy, płatników, jaka miała miejsce przy wymiarach dokonanych w IV urzędzie.

Zdaniem pokrzywdzonych, wyłącznym sprawcą niesprawiedliwie przeprowadzonych wymiarów jest jeden z referentów urzędu.

Zaznaczyć należy, że na zebraniu odbywały się wprost tragiczne sceny, gdy pokrzywdzeni płatnicy — znani w Łodzi od dziesiątków lat, — kupcy z płaczem dzielili się swymi troskami, zaznaczając, że omawiane wymiary, doprowadzą ich do kompletnej ruiny.

Wziąć należy pod uwagę, że rok 1925 dla ogromnej większości łódzkich przedsiębiorstw handlowych, był okresem kolosalnych strat, a nie zysków, jakby to wynikało ze sporządzonych wymiarów. Zebrani domagali się od stowarzyszenia natychmiastowej interwencji w ministerstwie skarbu. Ostatecznie postanowiono wydelegować członków zarządu do naczelnika IV urzędu, który zdaniem płatników nie ma pojęcia o tem co zaszło, i poinformować go o niesprawiedliwości.

Żądania łódzkiego kupiectwa.

Memoriał kupców w sprawie uregulowania najbardziej delegujących bolączek handlu.

Centralne stowarzyszenie kupców wojew. łódzkiego (Piotrkowska 10) złożyło w ministerstwie skarbu obszernie uzasadniony memoriał, dotyczący aktualnych dezyderatów miejscowego kupiectwa.

Żądania te dają się streścić w poniższych punktach.

1) Stowarzyszenie, wychodząc z założenia, że mnogość i różnorodność podatków dotkliwie obciąża handel, wnosi o ujednostajnienie systemu podatkowego przez zaprowadzenie jednolitego postępowania wymiarowego i odwoławczego.

2) Handel winien być zwolniony z podatku przemysłowego, którym należy obciążyć wyłącznie producenta (wykupującego patenty do 6-ej kat.) i importera, o ile chodzi o towary pochodzenia zagranicznego.

3) Podwyższenie obecnej stopy podatku obrotowego z dwóch procent do pięciu jest niedopuszczalne.

4) Świadczenia przemysłowe winny być zniesione przez zastąpienie ich zwykłymi kartami rejestracyjnymi. Do czasu przeprowadzenia tej reformy należy zezwolić kupcom posiadającym składy o wartości nieprzekraczającej 25 tysięcy zł., na wykupywanie świadectw 4 kategorii bez względu na rodzaj towarów i charakter przedsiębiorstwa.

Dopłaty za świadectwa winny być zaliczone na poczet podatku przemysłowego.

5) Określenie pojęcia „handlu hurtowego“ w wypadkach o ile obrót roczny wynosi ponad 100,000.

6) Celem przyspieszenia postępowania wymiarowego, należy upoważnić komisje szacunkowe do ostatecznego rozstrzygnięcia odwołań i sprzeciwów do 1000 zł.

7) Statystyka wykazuje, że podatek dochodowy przeważnie obciąża ludność miejską, zaś w imię sprawiedliwości należałoby tym podatkiem obciążyć najszerze warstwy ludności wiejskiej.

8) Podwyższyć należy do 3 tys. zł. sumę dochodu rocznego wolnego od opodatkowania.

9) Obniżenie kosztów egzekucyjnych z 5 procent do 1-go.

10) Objęcie amnestją podatkową wszystkich przedsiębiorstw zlikwidowanych do 31 grudnia 1925 r. (ustawa przewiduje amnestję dla przedsiębiorstw zlikwidowanych do 1 stycznia 1925 r.).

11) Uprawnienie urzędów skarbowych do umarzania podatków do 1000 złotych.

12) Zniesienie urzędów do walki z lichwą.

13) Zaniechanie stosowania ograniczeń importowych, o ile chodzi o towary, w kraju niewyrobiane.

14) Jaknajszysze zawarcie traktatów handlowych z Niemcami i Rosją.

15) Wydawanie bez ograniczeń paszportów zagranicznych dla kupców, którzy wykażą się odnośnym zaświadczeniem organizacji gospodarczej. Przy wydawaniu paszportów ulgowych należy znieść obowiązek przedkładania zaświadczenia o uiszczeniu podatków.

16) Wprowadzenie indywidualnych taryf w Banku Polskim i Banku go wodarstwa krajowego dla kupców.

17) Rewizja taryfy celnej przy udziale przedstawicieli świata gospodarczego. Przy zmianach stawek celnych szczególnie uwagę zwrócić należy na działy włókienniczy i włókienniczy.

18) Przedłużenie do 15 października terminu niepobierania od zaliczek podatku obrotowego 10 proc. dodatku, a to z tego względu, że dotychczas nie zostały rozpatrzone jeszcze odwołania od wymiarów tego podatku.

Pożyczka zagraniczna dla Polski.

Jaką rolę odgrywają tu Niemcy.

Warszawski koresp. handlowy „Republiki“ telefonuje:

Jak się dowiaduję z dobrze poinformowanego źródła, widoki na uzyskanie pożyczki zagranicznej polepszyły się znacznie w ostatnich dniach.

W związku z tem jeden z dyrektorów Banku Polskiego bawi obecnie w Zagranicę, gdzie konferuje w tych sprawach z przedstawicielami zagranicznej finansjery.

Istnieje możliwość, że pożyczka nie będzie udzielona państwu, lecz pewne konsorcjum włoży swe kapitały do Banku Polskiego, przystępując doń w charakterze współnika.

Z innych źródeł dowiaduję się, że udzielenie pożyczki zagranicznej uzależniono zostało od ZAKOŃCZENIA WOJNY CELNEJ Z NIEMCAMI I ZAWARCIA TRAKTATU HANDLOWEGO POLSKO-NIEMIECKIEGO.

Z ogólnego nastroju wynika, że Niemcy wywierają dość znaczny wpływ na angielskie i amerykańskie sfery finansowe.

Fala zniżkowa akcji

zatacza coraz szersze kręgi.

(Telefonem od sprawozdawcy giełdowego „Republiki“).

Warszawa, 16 września.

Fala zniżkowa, która trwa już od kilku dni na giełdzie akcyjnej, coraz bardziej ciąży na kursach akcji. Dzień wczorajszy był poprostu kłęską dla tych, którzy nie zdolali w porę wycofać swych kapitałów. Wszystkie akcje silnie spadły przyczem straty dochodzą do 15 proc. Bank Polski notowany był po kursie minimalnym 84.50, a w końcu 85, przyczem straty od onegdaj wynoszą 3 złote na akcji.

Bank Dyskontowy, który przecież trzyma się mocno, nie wykroczył się od straty 55 groszy na akcji. Papiery cukrowe bardzo słabo. Michałów, akcje bardzo popularne, spadły z 40 groszy na 33 gr. strata wynosi 15 proc. Chodorów stracił 5 proc., przyczem był to papier który trzymał się na kursie 100 złotych przez cały czas ostatniej zniżki.

Silnie odczuły zniżkę również Lilpopy, w czem zresztą nic dziwnego, gdyż akcje te osiągnęły już około 80 proc. swej nominalnej wartości. Nie oparły się też fali zniżkowej i faworyzowane Stara chowice i Ostrowieckie i popularny Rudzki. Straty wynoszą po kilka procent. Z włókienniczych—Żyrardów stracił przeszło złotówkę, tj. 7 proc. a Zawiercie po niżej 5 proc.

Rynek walutowy bez zmiany. Dolary naogół słabo, podobnie jak czeki na Szwajcarię, Paryż, Londyn.

GOTÓWKA.

Dolary 8.97 8.96

CZEKI.

Belgia 24.86
Londyn 43.78
N. Jork 9.—
Paryż 25.90 25.80
Praga 26.72
Szwajcaria 174.35
Wiedeń 127.25
Włochy 33.08
Kopenhaga 239.65

AKCJE.

Bank Polski 87 84.50 85
Bank Zachodni 1.55
Bank Dyskontowy 8.35
Kijewski 0.21 0.20
Chodorów 95
Częstocice 1.40 1.45
Michałów 0.33
Firley 0.60
Polsk. Przem. Naftowy 0.62 0.63
Cegielski 19.50
Lilpop 0.97 0.93 0.98
Norblin 1.25
Parowozy 0.44 0.40
Starachowice 2.26 2.14 2.20
Zieleniewski 14.75
Żyrardów 13 13.50
Jabłkowsy 0.15
Mirków 0.70 0.80 0.70
Cerata 0.50
Zgierz 1.10
Czersk 0.46
Gosławice 40.—
Cukier 3.05 — 2.90, 3.05
Wysoka 71 67 70
Nobel 2.90
Fitzner 2.80
Modrzejów 4.20 4.10 4.15
Ostrowieckie 7 6.85 7.10
Rudzkie 1.20 1.30 1.25
Ursus 1.70 1.65
Zawiercie 21.50
Borkowski 1.50
Żegluga 0.20

PAPIERY PAŃSTWOWE I LISTY ZASTAWNE.

Pożyczka dolarowa 72.50, w złotych 652.50
Pożyczka kolejowa 154 156
Pożyczka konwers. 5 proc. 48.50 48
4 i pół proc. listy zastawne ziemskie złote 36.50 37.25 37
4 i pół proc. obl. Tow. Kred. m. Warszawy złote 41 40.35
5p roc. obl. Tow. Kred. m. Warszawy złote 43.50 42

GIEŁDY ZAGRANICZNE.

Gdańsk, 16 września.

100 marek Rzeszy 122.836-123.154,
100 złotych polskich 57.45-57.60, czek na Londyn 25.04 i pół, telegraf, wypłaty na Londyn 25.04 3/4, na Berlin 122.646-122.954, na N. Jork 515.40-516.70, na Warszawę 57.38-57.52.

Londyn, 16 września.

N. Jork 4.857/16.
Holandia 12.10.15/16.
Francja 171.12.
Belgia 176.87.
Włochy 133.56.
Niemcy 20.38.1/4.
Szwajcaria 25.11.1/4.
Hiszpania 31.99.3/4.
Portugalia 2.53.
Dania 18.27 i pół
Szwecja 18.14.3/4.
Norwegia 22.14.
Helsingfors 192.8.
Praga 163.87.

Paryż, 16 września.

Londyn 170.85.
N. Jork 35.18.
Belgia 96.50
Hiszpania 538.50.
Włochy 128.50.
Szwajcaria 678.50.
Holandia 14.09.
Szwecja 943.
Rumunia 18.20.

NOTOWANIA ZŁOTEGO POLSKIEGO

Za 100 złotych: Zurych 58, Berlin wypłaty na Warszawę 46.48-46.72, Wiedeń 78.10-78.60, czeki 78.00-79.00 banknoty, Praga 376.50.

Sztuczny jedwab

Konjunktury handlu włoskiego

Mediolan, 14 września.

(Specjalna służba telegr. „Republiki“).

W związku z wzrostem przemysłu sztucznego jedwabiu w Polsce wzbudza zainteresowanie nasze włoska konkurencja. W tutejszym przemyśle sztucznego jedwabiu daje się odczuć ciężkie przesilenie. Rynek zbytu w Europie i Ameryce jest coraz ciężniejszy ze względu na zły stan waluty francuskiej i belgijskiej, podwyższenie cel w całym szeregu państw europejskich oraz obniżenie cen sztucznego jedwabiu w Ameryce. Konwencja fabryk sztucznego jedwabiu w Niemczech zmniejszyła eksport do tego kraju. W ciągu pierwszych 5 miesięcy bieżącego roku eksport włoskich jedwabiu sztucznych do Europy w porównaniu z tym samym okresem z ubiegłego roku zmniejszył się o 60 proc., do Ameryki — o 30 proc. W poszukiwaniu rynku zbytu przemysł włoski zwrócił się do krajów azjatyckich i istotnie potrafił je sobie zdobyć.

Dolar w Łodzi.

W dniu wczorajszym na łódzkim rynku walutowym nastąpiła nieznaczna wyżka kursu dolara w obrotach prywatnych. Kurs osiągnął wysokości 9.00 w płaceniu i 9.01 w żądaniu przy tendencji spokojnej, lecz utrzymanej. Obróty dokonane w ciągu dnia były najzupełniej minimalne. Podaż materiału bardzo znaczna. Bank Polski całkowicie wczoraj zaspokoił popyt na waluty zagraniczne, zgłoszony na zebraniu giełdy urzędowej.

Kasy Banku Polskiego w dalszym ciągu placą za dolary kurs 8.94.

Dyskonto.

Dyskonto prywatne wynosi w Łodzi od 2 do 2 i pół procent w stosunku miesięcznym przy wekslach pierwszorzędnych i do 3 i pół przy wekslach średnich. Brak materiału wekslowego jest najcharakterystyczniejszą cechą miejscowego rynku pieniężnego. Protestów zupełnie brak.

Ceny tkanin bawełnianych.

Poniżej podajemy spls cen najbardziej ostatnio poszukiwanych na łódzkim rynku tkanin bawełnianych.

WYROBY I. K. POZNAŃSKIEGO.

(Ceny w złotych za metr).

Bolka 1.20
Sybir 3.20 — 3.30
Pika 1.40 — 1.50
Tyk 1.50
Bukareszt 140

WYROBY SCHEIBLERA.

(Ceny w centach amer.)

Rawka 20.25
Flora 23
Sybir 39 — 36
Markiza 26.75
Rawka 20.25
Sukno damskie do 35

WYROBY J. EISENBRAUNA.

(Ceny w centach).

Kraków 14.3
Regata 18.8
Metkal 11.5
Metkal M. 12.4
Prześcieradłowe 26.00
Stefanja 19.40
Barchan R. 19.60
Atlantyk 15.3
Flanela 14.50
Wisła 52.00

WYROBY KRUSCHE I ENDERA.

(Ceny w złotych).

Syrena 170 — 190
Lama 1.40
Barchan 155 — 180
Zefir 2.50
Sybir desenlowy 3.20
Estonja 1.60

WYROBY SILBERSTEINA.

(Ceny w złotych).

Barchan 1.80
Barchan rage 2.10
Barchan czeski 2.00
Flaneletta 1.50

Powyższe ceny stosowane są przy pokryciu gotówkowym. Weksle naogół przyjmowane są do wysokości 40 proc. Przeciętny termin kredytu 2 miesięczny. Kurs dolara przystosowany jest do notowań oficjalnych. Jedynie Zjedn. Zakł. Scheiblera i Grohmana obliczają ceny z zastosowaniem kursu dolara równego 7.75.

Rynek łódzki.

Bieżący tydzień na łódzkim rynku włókienniczym przeszedł pod znakiem zupełnego spokoju.

Mimo zasadniczej martwoty są artykuły nawet obecnie intensywnie poszukiwane. Do nich należą towary białe oraz pół zimowe.

Warunki pokrycia oraz ceny nie uległy zmianom.

Rynek towarów wełnianych znamionuje identyczny stan rzeczy.

„naturalnie, ale każdy musi się zgodzić z tym, że KONRAD VEIDT jest bardziej ualeńowanym, inteligentnym i sugestywnym publicznym aktorem..“

Bracia Schellenberg
są tego najwymowniejszym dowodem.

Właścicielka
Pracowni Sukien Damskich
A. Moszkowska

powróciła
Piotrkowska Nr. 117, tel. 30-03
Przyjmuje zamówienia na dogodnych warunkach
Dla pracującej inteligencji ustępstwo

Precyzyjne zegarki
Światowej Firmy
OMEGA
do nabycia w firmie
A. KANTOR
w Gmachu Grand-Hotelu

Od zaraz lub od 1-go stycznia
poszukujemy frontowego sklepu
składającego się z jednej dużej sali lub mniejszego sklepu i paru pokoi, przy ulicy Piotrkowskiej od ul. Narutowicza do ul. Nawrot. Oferty do administracji pod „Ameryka”.
465-17

Długoletni pedagog
PROF. JEREMJASZ WIESENBERG
WZNOWIŁ LEKCJE GRY SKRZYPCOWEJ
Zgłoszenia: Pomorska 53.

DR.
L. PRYBULSKI
ZAWADZKA № 1
Tel. № 25-38
POWRÓCIŁ

Choroby skórne, włosów, weneryczne i mocropłciowe (leczenie światłem) Lampa kwarcowa i promieniami Röntgena.
Przyjmuje od 9-2 i od 5-8
Dla pań od 4-6 Oddzielna poczekalnia

Dr.
J. HERSZFINKIEL
Choroby dzieci
Zawadzka 15, Tel. 11-87
POWRÓCIŁ

PRZEWIJARKI
krzyżowe ekscentrowe
(Excenterkreuztreibmaschine)
o 60 wrzecionach, system Müller i Seidel.

DO SPRZEDANIA
Sp. Akc. Józef Richter ul. Ks. Skorupki Nr. 19 (Placowa) 382-21

BEZ ryzyka

Do interesu z hipoteczną gwarancją i zapewnieniem minimum zysków potrzeba 10 tys. zł. Może być i udział w pracy.
Wiadomość: tel. 606 od godz. 12-3 po poł. i od 7-9

SUBJEKT

zdolny do salonu męskiego potrzebny od zaraz. Wiad u fryzjera PIOTRKOWSKA № 25

N. Bruzda-Pilarska
wznowiła
lekcje gry fortepianowej
Gdańska 43 m. 5.

SALA FILHARMONJI, NARUTOWICZA № 20.

W nadchodzący Śądny Dzień
odprawione będą nabożeństwa przez wicechówa towę stawy tenora bohaterskiego, na ikantora

Józefa Załudkowskiego
przy udziale chóru składającego się z 40 osób. Pod batutą znanego kompozytora dyrygenta wileńskiego p. L. RUBINA wykonane będą kompozycje dotychczas nie śpiewane.
Dla dogodności szerszego ogółu zarząd powiększył ilość miejsc rezerwowych.
Bilety do nabycia w kasie Filharmonji codziennie od 9 rano do 8 wieczór.

KSIĘGARNIA LUDWIKA FISZERA
Łódź, Piotrkowska 47
ZAOPATRYŁA SKŁAD SWÓJ OBFCIE
W PODRĘCZNIKI SZKOLNE

dla wszystkich szkół, oraz objęła skład główny wydawnictw Sp. Akc. „KSIĄŻNICA - ATLAS” LWÓW WARSZAWA
na co zwraca szczególną uwagę okolicznych i miejscowych p.p. nauczycieli, bibliotek i czytającej publiczności
— KATALOGI NA ŻĄDANIE BEZPŁATNIE —

Zeszyty szkolne
w najlepszym gatunku oraz wszelkie przybory piśmienne i rysunkowe poleca po cenach najniższych
A. J. Ostrowski
Piotrkowska 55.

PREMIUM! Przy zakupie za 2 zł dodają bezpłatnie kalendarzyk szkolny na rok 1926-27.

Gabinet Kosmetyki Lekarskiej D-ra Marji LEWINSONOWEJ
Cegielniana 6, m 3, tel. 43-63.
Chor. skóry i włosów. Leczenie defektów cery, Specjalne masaż twarzy i ciała. Masaże odżywcze. Usuwanie włosów elektrolizą. Elektroliza. Elektroterapia. Solux
Godziny przyjęć od 10-7. Dla panów od 2-4.

Z powodu wyjazdu
natychmiast do sprzedania (również częściowo): 20 ręcznych jacquardowskich warsztatów tkackich na koldry. 3 trąbki maszyn, 2 szpulmaszyny ręczne z elektrycznym urządzeniem, prawie nowe, jak również maszyna dla konkurencyjnego artykułu przedziałniczego, produkowanego dotychczas jedynie zagranicą.
Nowosienatorska 10 Kofmans.

ROTYNOWANY WOJAZER
z 30-letnią praktyką, dobrze wprowadzony w Poznańskim i na Pomorzu, poszukuje przedstawicielstwa w branży poczeszniczo-trykotowej. Łaskawe zgłoszenia do admin. pod „N” 29540”. 514-22

Najsilniejsze bóle głowy usuwa
PROSZEK DO BÓLU GŁOWY
KOWALSKINA
LABOR CHEIL-FARMAC
„AP. KOWALSKI” AK
WARSZAWA - Miodowa 5

Składy Elektrotechniczne „ELEKTROPOL”
A. SZCZEKACZ, ul. Zawadzka 16-a
polecają wszelkie materiały instalacyjne po cenach fabr.
P. P. monterom specjalny rabat.

Dr. med.
BRAUN
Południowa № 23, tel. 40-26.
Specjalista chorób skórnych i wenerycznych. Leczenie światłem, (Lampa kwarcowa).
POWRÓCIŁ.
Przyjmuje od 9 — 11 i od 5 — 8.

Dr.
B. Mintz
akuszer
powrócił
Plac Wolności 6. Tel. 35-57.

Dr.
S. Lewkowicz
Choroby skórne weneryczne i piciowe.
Konstantynowska 12. Przyjmuje od 9-1 i od 6-8. Dla pań od 4-5.
Dla niezamężnych ceny lecznic.

POKÓJ do wynajęcia
z całkowitym utrzymaniem
Zawadzka 15 front, II piętro

Laureatka
moskiewskiego konserwatorium wznowiła lekcje gry fortepianowej.
Wschodnia 72 m. 19, 10-12 3-5 pp.

Maszynistka
poszukuje posady w biurze, banku lub jakimkolwiek przedsiębiorstwie. Wymagania skromne Łaskawe oferty do admin. nin. pisma sub. J. L.

Gospodyni-pielegniarka
potrzebna na wyjazd do Otwocka do chorej. Zgłaszać się można, Sienkiewicza 33, m. 5, między 4-6.

UKOŃCZYŁAM
Akademję działu modniarskiego w Paryżu i po dwuletniej praktyce tamże, poszukuję posady dyrektorki w pierwszorzędnej firmie modniarskiej. Władam 4-ma językami. Oferty sub „Módas” do admin. „Il. Republiki” 19

KUPIE
(Zettelscher-maschine)
stowarkę mechaniczną używaną w dobrym stanie.
Oferty pod B. F.

Do Gdańska
jeżdżę stale 2 razy tygodniowo i przyjmuję wszelkie zlecenia. Formalności urzędowe załatwiam osobiście.
Zgłoszenia przyjmuję codziennie od g. 1-3 ul. Skwerowa № 7, front II p. 19

Reperuję bieliznę
wszelką starannie i nie drogo. Ul. Piotrkowska 255 m. 42 I-a oficyna 2 piętro

Kupno i sprzedaż

Przedam dom murowany z ogrodem hipoteka czynszowa za 19 000 zł. Ul. Ks. Brzóska 46 Juljanów, 363-19

Wilka (wolfmaszynę) używanego, do rozdzierania przędzy kupię. Oferty proszę nadsyłać: Warszawa, ul. Fabryczna 4 Sienkiewicza 20

Do sprzedania zaraz para łóżek z materacami oraz 2 nocne stoliki. Obejrzyć od 10 do 3 pp. ul. Kilińskiego 125. Hunke. 19

Najtańsze mundurki szkolne dla panienek specjalnej chżeścijańskiej pracowni Marjanny Cieslakowej. Proszę się przekonać ul. Zgierska № 6, hala miejska. 19

Do sprzedania meble do sypialni i do stołowych po cenach niższych przy ul. Brzezińskiej 65, F. Walencikiewicz. 18

Kasa ogniowrała do sprzedania. Wolborska 4 u gospodarza. 517-19

Motocykl „B. S. A.” 250 cm. model 25 r. do sprzedania Wólczajska 153, za kład felczerski. 19

Lokale
WIEDEN: Do wynajęcia wykwinny pokój z utrzymaniem dla panienki lub pana przyrodziny polskiej Wien III Hauptstrasse 76 I/5 18

Pokój umeblowany do wynajęcia dla pojedynczej osoby. Wygody. Elektryczność. Piotrkowska 120, m. 29 (lewa ofic., II wejście, I-e piętro) 388-17

Odnajmę dwa pokoje umeblowane jednemu lub dwóm nauczycielom. Dowiedzieć się Piotrkowska 166, m. 3, od 2-4 pp.

Warszawie pokój z utrzymaniem dla kształcącej się młodzieży. Cena przystępna. Wiadomość: Piotrkowska 58 m. 3, od 2-5 407 19

Do wynajęcia 2 umeblowane pokoje razem oddzielnie ew. używalność kuchni. Przejazd 40, mieszkanie 10.

Warszawie, w centrum, w domu inteligentnym, pokój z całodziennym doskonalym utrzymaniem dla studentki. Łazienka. Telefon. Cena przystępna. Informacje: Kościuski 1-4, 21

Przedam pokój dla ucznia lub uczennicy Abramowskiego 31 m. 6. 364-19

Dla ucznia w sześcioletnim pensjonacie mieszkanie, pomoc nauki, specjalna opieka. Oferty sub „Wychowanie” 19

Poszukuję umeblowanego pokoju w sześcioletnim. Oferty pod „Nauczycielka”- 493-17

Posady

Panna doświadczona, z syciem, do 2 dzieci (9 i 2 lat) i do gospodarstwa natychmiast potrzebna. Świadczenia wymagane Halpern, Ewangelicka 7 prawa oficyna. 18

Poszukiwana panna do 2 chłopców 5-cioletnich Narutowicza 5, Kujawski, od 10-12 i od 2-4. 496-18

potrzebni sprzedawcy, sprzedawcy, Zgłoszenia Związek Strzelecki - ul. Sienkiewicza № 3-5 godziny 10-7 19

Nauka wychowanie
stenografii wyucza listownie szybko, Redakcja Stenografii Polskiego, Warszawa, Szczygła 12. Żądajcie bezpłatnych prospektów. 19

parisienne diplómée donne leçons particulières et par groupes. S'adresser 30, Rue Zawadzka App. 3 de 2-h à 3-h. 456-19

Rozmaite
1000 dolarów ulokuję pod zastaw. Oferty z warunkami pod „M.N.” do „Il. Republiki” 482 17

Przyjmę dom w administracji Oferty sub „A. K.” do adm. 18

Inteligentny poważny inż. na dobrem stanowisku pragnie towarzysztwa samej poważnej kobiety posiadającej mieszkanie. Dyskrekcja sumienna. Łaskawe oferty do „Republiki” dla „Solidny”.

Zagubione dokumenty

Comradzki Władcy sław zgubił książeczkę wojskową wydaną przez gminę Wróblew, 72-11

Kowalska Wiadomości sława zgubiła do wód osobisty za M 426 wydany w gminie Leszki. 373-15

Zgubiono na ulicy Piotrkowskiej torebkę zawierającą klucze, okulary i pacierze. Proszę odnieść za wynagrodzeniem ul. Piotrkowską 107, m. 22

Frajdja Aleksandrowicz z Praszki zgubił paszport urodzona w roku 1904, 18 października. 406-17

Goldryng Henryk zgubił świadectwo szkolne gimnazjum T-wa „Oświata”.

Zgubiono kwit na kaucję wydany przez Łódzką Elektrownię na imię Szulima Rozenbluma Gdańska 61 28 XI 24 r. № 2 165 na sumę 100 zł. Łask. znal. uprzejmie proszę o zwróc. kwitu pod wskaz. wyżej adresem.

Wykwalifikowana **nauczycielka** muzyki i śpiewu poszukuje lekcji w szkołach Aleja 1-go Maja 51, m. 4

Sklep frontowy
z dużym pokojem i przybudówką drewnianą od 1-go października do wynajęcia. Wiadomość Przejazd 8 u właściciela domu

Mieszkanie
3 pokoje z kuchnią i wygodami nie wyżej 2-go piętra poszukiwane. Piotrkowska 157. Lecznica, p. Piłowa od godz. 11-1-ej.

Samochód
marki „BENZ” nie chodzi
tanio do sprzedania.
Wiad. ul. Główna 37, m. 77. 490-19

Gimnazjum męskie poszukuje wykwalifikowanego **polonisty (tki)**
do dwóch klas wyższych.
Zgłoszenia pod „Gimnazjum” do adm. pisma.

Masażystka ANNA Majzelsówna powróciła
Hotel Savoy 706 tel. 3-38

Prenumerata: wraz z ilustr. dodatkiem niedzielnym „Nowa Panorama” w Łodzi 4 zł. 20 gr. miesięcznie. — Z zamiejscowa 5 zł. 20 gr. miesięcznie. — Zagranicą 7 zł. 20 gr. miesięcznie. Odnoszenie do domu 30 groszy miesięcznie, drożej. Za terminowy druk ogłoszeń admin. nie odpowiada. Drobnia 10 gr. Poszukiwania pracy 5 gr. Najmniejsze 50 gr.